DAYANIŞMA

Demokrasi Güçlerinin Birliği İçin İleri!

Sayı 3 - 15 Haziran 1981 - 1 DM

YAŞASIN SOSYALİZM!
YAŞASIN TSİP!

TSİP DİYOR Kİ!

* Bugün işbaşında bulunan askeri cunta, faşist bir rejim kurmuştur. Şu anda en birinci yurtseverlik görevimiz, bütün anti-faşist güçleri tek bir mücadele cephesinde birleştirip, cuntayı ve askeri diktayı safdışı etme mücadelesidir.

* Kenan Evren ve arkadaşları halk ve insanlık düşmanıdırlar. Bunlar mevcut yasalar önünde *bile* 146ncı maddeden yargılanıp cezalandırılacak kadar suçludurlar. Bu generaller çetesi ve onların emrindeki kapıkulları, halkımızın gözünde ise devlet terörünün, zulmün, işkencelerin baş suçlusu olarak daha şimdiden lanetlenmişlerdir.

* "Terörle mücadele" faşist cuntanın bahanesidir. Kitlelerin henüz bilinçlenmemiş kesimlerini ve bir kısım uluslararası demokratik kamuoyu kesimlerini aldatma vesilesidir.

* Aslında faşist cunta, uluslararası planda, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun bölgemizdeki çıkarlarını daha çok güçlendirme, içeride ise tekelci sermayenin daha yoğun, daha azgın sömürüsünü şiddetli bir baskı ve terör rejimiyle sürdürme amacıyla işbaşına gelmiştir.

* Cunta, işçilerin ve bütün emekçilerin ekonomik demokratik haklarını tümüyle yoketmiş, sömürünün daha da şiddetlenmesi için elinden geleni yapmış, halkımızı daha yoğun bir sefalete ve açlığa terketmiş, yüksek zamlar getirerek emekçilerin üzerindeki sömürü boyunduruğunu büsbütün sıkmıştır.

* Bugün en acil görev, en geniş demokrasi güçlerinin somut taleplerini içeren somut programlar etrafında anti-faşist güç ve eylem birliğini başlatmaktan yola çıkarak askeri faşist diktatörlüğe karşı bütün demokratik güçlerin birliğini ve giderek cepheleşmesini sağlamak üzere kararlı ve prensipli adımlar atmaktır. Bu görevi başarmanın da ilk adımı, bilimsel sosyalist politik örgütlerden başlayarak, en ileri güçlerin sıkı bir işbirliğini başlatmaktan geçer.

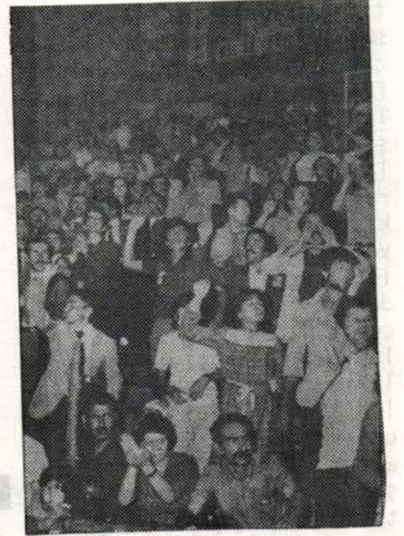

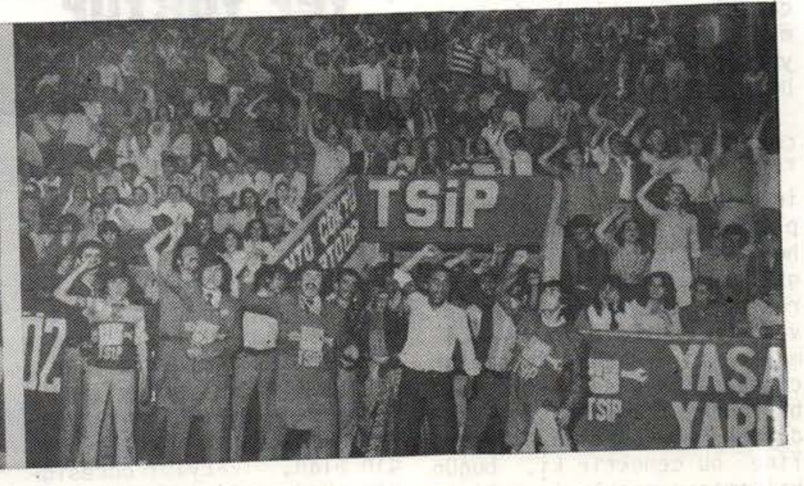

Sosyal Demokratlar Muhalefet Olmayı Öğrenmelidir

CHP Genel Başkanı Ecevit'in çıkardığı "Arayış" dergisi 7 nüsha (haftalık ve 4 Nisan itibarıyla) yayınlandı. Günümüz koşullarında sosyal demokratların ne düşündüklerini gösteren tek araçta budur.

Ecevit, dergisine yazdığı yazılarda "batı demokrasisinin" erdemlerini sıralıyor. Faşizme karşı bu çerçevede bir demokrasiyi savunmak elbette bir görüştür. Bülent Ecevit ileri sürdüğü ekonomik görüşleriyle, generallerle ve onların hükümetiyle aynı görüşte olmadığını da göstermiştir. Bu da olumlu sayılabilecek bir tutumdur.

Ama ne yazık ki -"Arayış" dergisini ölçü aldığımızdagörüyoruz ki, sosyal demokrasinin görüşlerinde önemli bir değişiklik yok. Faşizmin karşısına çıkarabildiği tek alternatif "Avrupa demokrasisinden" ve "parlamenter sistemden" ileriye gitmiyor. Dergi, demokrasiyi halkın çıkarları ve güncel faşist uygulamalar açısından tartışmak yerine, soyut ve felsefi planda ele almayı tercih ediyor. Özgürlüklerin fiilen çiğnenişi, insan haklarının gaddarca ezilişi karşısında Kant'ın özgürlük anlayışını savunuyor. "Mecburiyetlerin özgürlükle ilişkisinden" dem vurup mecburiyetleri artırmak için gelenleri rahatlatıyor. Arayış dergisi ve temsil ettiği Ecevit hareketi günümüzün anlamını, dolayısıyla bu şartların sosyal demokrasiye yüklediği görevleri kavramaktan uzak kalıyor. Çünkü, bakış açısı, bir muhalefet anlayışına dayanmıyor. Daha da kötüsü bu dergi Türkiye'nin sorunlarını muhayyel bir CHP iktidarı gibi ele alıyor. En can alıcı problemleri akademik tartışmalar içinde boğuyor ve halk katmanlarına hiç bir mesaj iletmiyor.

Halbuki askeri cunta gelecekte siyaseti sosyal demokratlara, en azından Ecevit'in kendisine yasaklamayı planlıyor. Bu demektir ki, her şey cuntanın istediği gibi sürerse "gelecek demokraside" Ecevit'in bugün savunduğu görüşlerin yeri olmayacaktır. Yani, cuntanın çizeceği siyasal çerçeveye bir Avrupa demokrasisini sığdırmak mümkün olmayacaktır. Yine bu demektir ki, bugün halkımızın problemi, CHP'nin geçmişte isteyipte yapamadıkları, yapıpta eksik bıraktıkları değildir. Ve yine halkımızın hayal ettiği, muhtemel bir CHP iktidarı değil, bugünkü zorba iktidardan biran önce kurtulmaktır. Demokrasiden yana olanların hiç değilse bu amaçla bir araya gelmesini beklemektedir. Öte yandan Ecevit ve arkadaşlarının görüşleri bir sisteme de kavuşamamıştır. Dergi, "İçimizden birileri" başlığı altında halk sınıflarının problemlerine eğilmeyi denemektedir. Ama gelin görün ki, çıktığı süre boyunca küçük esnafın, sakatların ve adliye memurlarının sorunlarını irdelemiştir. Sırayı henüz işçilere, köylülere, memurlara, gençlere getirememiştir. Ne gariptir ki, generaller kendi programlarının uygulanmasına bu son saydığımız sınıf ve zümrelerden başlamışlardır. Cuntaya muhalefet edenler, onun amaçlarını ve tahribatlarını görmezlikten gelemezler.

Türkiye'nin geleceği eskisi gibi olmayacak, bunu generaller de belirtiyorlar. O halde, muhalif güçlerin de kendilerini buna hazırlamaları gerekmez mi? Sosyal demokratlar eski siyasi kompozisyonlardan çok halk muhalefetinin ve topyekûn antifaşist güçlerin oluşturacağı yeni dengelere ilgi duymayacaklar mıdır? Generaller CHP yi de dağıtmaya veya yeni bir kimliğe bürünmeye zorluyorlar. 12 Eylül'den buyana oldukça fazla sayıda sosyal demokrat ya cuntayla uyuştular, ya da onun kurbanı oldular. Cuntayla uzlaşanları teşhir etmek ve cuntanın kurbanı olanlara sahip çıkmak Ecevit ekibinin minnet borcu değil midir? Ecevit ve temsil ettiği hareket, önce günümüzü doğru kavramalı, geleceği görmeli, değişmeyi değerlendirmeli ve muhalefet olmaya hazırlanmalıdır.

Demokrasi Mücadelesinde Korkuya Yer Yoktur

Generaller halkı korkutup yıldırmak için bütün mesailerini harcıyorlar. Konsey üyeleri ekşimiş suratlarıyla televizyon ekranlarında her gün boy gösterip halka gözdağı vermek istiyorlar. Askeri teftiş gezilerini, resmi merasimleri çok seviyorlar. Beşyüzbin kişilik orduyu bu amaçla sokaklara saldılar, kışlaları boşalttılar.

Askeri operasyonlar TV'den günübirlik olarak halka gösteriliyor. Zaten iyice tedirgin olan, 12 Eylül öncesinden sürüp gelen bir "can korkusu"nu yaşayan insanlar, bu görüntülerle daha da korkutuluyorlar. Bütün haşmetiyle masum ve silahsız insanların üzerine saldıran askerler, saatlerce süren taaruzlardan sonra üç-beş delikanlıyı ölü, bir o kadarını da yaralı olarak, yerlerde sürükleyip götürüyorlar. Her şeye tam bir dehşet ve barbarlık eşlik ediyor.

Cuntanın yazılı ve sözlü tehditleri, savcıların en ağır iddianameleri, mahkemelerden seri halinde çıkan ve geciktirilmeksizin infaz edilen idam kararları, sokaklara asılan resimli afişler ve arananların kellesine biçilen fiyatlar, vatandaşlıktan çıkarmalar, radyo ve TV'de sürekli yayınlanan listeler, korkuyu bütün toplum katmanlarına yaymak içindir.

Tüm bunlardan halkın terörize olduğu, toparlanmak için belli bir süreye ihtiyaç duyduğu anlaşılır bir şeydir. Çünkü halk, yıllardır faşist saldırganların, bugün de ordunun dehşeti altındadır. Ama faşizme karşı mücadelenin öncüleri böyle olamazlar.

Silah tehdidiyle "pişmanlık beyannameleri" imzalayan çocuklar, cuntanın dikkatini çekmemek için kılı kırk yarıp öyle yazan aydınlar, suya sabuna dokunmaktan kaçınan sade vatandaşlar başkadır, anti-faşist mücadelenin öncüleri daha başkadır. İkinciler paniğe kapılmazlar, sinip kalmazlar, halkın içinden kaçıp evlerine çekilmezler, terörize olmazlar. Çünkü bilirler ki, sinip kalmak faşizmin işini kolaylaştırır. Bilirler ki onlar, halkın korkuya dönüşen duygularını dağıtmaktan, kitleleri yüreklendirmekten sorumludurlar.

Muhalefetin öncü güçleri "bu şartlarda bir şey yapılamaz" umutsuzluğu içinde olamazlar. Tersine, özellikle sosyalistler, "çok şey yapılabileceğini" bilirler, bilmelidirler. Sinip kalanlar, dökülüp kaybolanlar elbette olabilir. Bu doğaldır. Doğal olmayan, lafın kolay olduğu dönemde sözünü esirgemeyenlerin, işin esas olduğu dönemde ortalıktan çekilmeleridir. Halbuki birleşmenin, biraraya gelmenin, sosyal muhalefeti örgütleyip geliştirmenin her zamankinden daha önemli olduğu günlerdeyiz. Halk yığınlarına karşı, işçi sınıfımıza karşı lafta değil gerçekten sorumlu hissediyorsak kendimizi, günün şartlarında bizi bekliyen görevlerden kaçamayız.

Halkın umudu olmak istiyorsak ve öyle isek, tedbirle korkuyu birbirine karıştırmıyorsak, dahası "iddialarımızı" sürdürüyorsak meydanı faşizme terkedemeyiz. Demokrasi güçlerinin birliği şarttır, bunun için çalışmak da şarttır.

Türk-İş Yönetiminin Manevraları Sökmeyecek

Yüksek Hakem Kurulu'nun açıkladığı toplusözleşme esasları tam bir "şok" oldu. Doğrusu bu kadarını işverenler bile beklemiyorlardı. 12 Eylül öncesinde işverenlerin %250-300 oranında ücret artışlarına razı oldukları biliniyordu. Devlet kraldan fazla kralcı davranarak, 1979'dan sözleşme bekleyen işçilere %80 ücret zammı reva gördü. Bu karar üzerine işveren sendikaları zil takıp oynadılar. Aynı günlerde toplanan asgari ücret komisyonu da benzeri bir yaklaşım gösterdi. Asgari ücreti 9 bin lira civarında belirlemek istedi. Cuntanın ve kukla hükümetinin ortaya koyduğu bu rakamlar işçi sınıfımızı şaşırtmadı. Askeri darbenin ilk gününü grev çadırlarını topa tutmakla geçiren bir yönetimden bu destek beklenirdi. O işçi sınıfımızdan öc almak için iktidarı ele geçirmişti.

Ne gariptir ki, açıklanan işçi ücretlerine ve asgarı ücret mantığına en çok şaşıran ve tepkisini göstermelik bir karşı çıkışla açığa vuran Türk-İş yönetimi oldu. Cuntaya ve hükümete üye veren, onun her uygulamasına suç ortağı olarak katılan, geriye alınan bütün işçi haklarına alkış tutan Denizcier ve şurekası bu kez çok zor durumda kaldılar. Çünkü artık iktidarın içyüzü gizlenemeyecek kadar açığa çıkmıştı. Alınan kararlar, en geri düzeyde bir işçinin bile kolayca hesabını yapabileceği aile bütçesini ilgilendiriyordu. Rakamlar çıplaktı ve komik denecek ölçüde küçüktüler. Son iki yılda enflasyon hızı %240 dolayında olmuştu. 1980 enflasyon hızı %108 idi. Sadece bu yıl için işçilerin cebinden çalınan para aldıkları ücretin %28'idir. Sözleşmesi 1979 yılında biten ve yenisi için bugüne kadar beklemiş olan yarım milyona yakın işçi enflasyon nedeniyle uğradığı %240 kaybın sadece 170'ini elde etmiştir. Dolayısıyla kaybı %70'e yakındır. Bu kayıplar 1981 başındaki durumdur. İşçiler azgınca ilerleyen enflasyon altında daha 12 ay süre bu ücretlerle çalışmak zorunda kalacaklardır. Kayıpları daha da artacaktır.

İşte Türk-İş yönetimini korkutan bu feci tabloya ortak olmaktır. Ama olmuştur. Hükümetin bu sonucu almasında Türk-İş hainlerinin payı büyüktür. Bir cambazın iki

ipte oynayamayacağı anlaşılmış,sarı sendikacılığın maskesi sekiz ay gibi kısa bir zamanda büsbütün yırtılmıştır. İşçi sınıfının içindeki bu asalak şebeke, şimdi tam bir panik içindedir.

İşçiler öfkelenip bileniyorlar, işverenler yalanıyorlar. Ya Türk-İş yönetimi? O ne yapacak? Ucuz manevralarla işin içinden çıkamıyacağını kısa sürede görecektir. İşveren uşaklığının sonu yoktur ve onların da yapacağı budur.

YÜKSEK HAKEM KURULU

Yasal işçi hareketlerinin yasaklanması, sendikaların kapatılması veya çalışmalarının askıya alınmasından sonra sözleşme düzenine cunta "hakemlik" yapmaya soyundu. Yüksek Hakem Kurulu da bu amaçla kuruldu.

Kurul, aylar süren ve sabır taşı çatlatan çalışmalarından sonra, sonuçları olmasa bile, uygulayacağı ilkeleri açıklamış bulunuyor! Kurulun kuruluş tarzından ve bugüne kadarki çalışmalarından belli oluyordu ki, işçi sınıfımıza bir ağır darbe daha indirilecek, işverenlerin dediği bir kere daha olacaktı.

Açıklanan ilkeler şunu getiriyor: Sözleşmesi 1979'da biten işçilere %170, 1980'de biten işçilere %90, 1981 yılı içinde sözleşme yenileyecek olan işçilere ise %10 verilecek. Zam oranı sırasıyla yıllara göre %90, 80 ve 10 olarak belirlenmiş oluyor.

Enflasyon oranı ise 1979 yılında %98, 1980 yılında ise %108,5 olarak gerçekleşti. 1981 için tahmin edilen ise bunlardan az olacağa benzemiyor. Hükümetin iyimserliği ise ancak %50 dolaylarında kalıyor.

İşçileri ilgilendiren bir başka konu da asgari ücretin yeniden tespiti için yapılan çalışmalar oldu. Bu çalışmalar sürüyor. Tükr-İş temsilcileri asgari ücret komisyonundan çekildiler ama işverenler kararın onlarsız da alınacağını söylüyorlar.

Sosyal Sigortalar Kurumu şimdiye kadar hiç yapmadığı bir şeyi yaparak, asgari ücretin açıklanmasını beklemedi, sigorta pirim ödemelerine esas olacak bir taban tespit etti: 9500 lira!

Bunun anlamı şu olabilir: Asgari ücrete önceden dolaylı bir ambargo koymak. Çünkü her zaman pirime esas taban asgari ücret olmuştur. Veya asgari ücret bu rakamın altına düşmeyecektir. Sigorta kurumunun acele davranıp böyle bir taban tespit etmesi ilk kez oluyor.

İşçilere ilişkin alınan son kararlardan biri de emeklilerle ilgili. Eskiden son üç yılın ücret ortalaması alınır ve %70'i emekli aylığı olarak verilirdi.1000 lira da sosyal yardım vardı. Bu kez son beş yılın ortalaması alınacak ve bunun %60'ı verilecek. Fiilen bir düşüş sözkonusudur. Sadece bu düşme, sosyal yardımın bin liradan 2500 liraya çıkarılması yoluyla bir ölçüde gizleniyor. Türk-İş buradaki artışı %10 olarak saptamış.

Yüksek Hakem Kurulu 1981 için verdiği zammı %55 olarak açıkladı. O bütün çalışanlar için vergi yasalarından doğan %40 gelir artışını da ücretlere zammış gibi açıkladı. Esas artış %10-15 civarında.

Cunta öylesine gözü kara sermaye uşaklığına soyundu ki, kaş yapayım derken göz bile çıkarıyor. Nitekim ücret artışlarını bazı işveren temsilcileri bile az buluyorlar. Çünkü onlar biraz daha akıllı. Çalışan olarak cebine para girmesini istemedikleri işçilerin, tüketici olarak paraları olsun istiyorlar!

İşçi sınıfımız "hakemin" kimden yana oynadığını biliyor. Susması kabullendiği için değil, zamanını beklediğinden. Zamanı gelince o kendi sınıfsal misyonundan ve sınıfsal haklılığından başka hiçbir hakem tanımadığını cuntacı generallere göstermesini bilecektir.

TSİP İşçi Sınıfının Gözbebeğidir

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, kuruluşunun 7ci yıldönümünde işçi sınıfımızın ve halkımızın iktidar mücadelesinin gözbebeği olarak mücadelesini kararlıca sürdürüyor.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi işçi sınıfı bilimi ve enternasyonalizminin, temel ilkelerinin ve evrensel doğrularının Türkiye işçi sınıfı politik hareketine maledilmesi mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, işçi sınıfı biliminin, Türkiye devrimci pratiğine yaratıcı olarak uygulanmasının mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, geçmişte çiğnenmiş olan İŞÇİ SINIFI BAĞIMSIZLIĞINA kararlıca sahip çıkma, işçi sınıfının ideolojik-politik ve örgütsel bağımsızlığını herşeyin üzerinde tutma, ve dolayısıyla,işçi sınıfı saflarındaki Kemalizm ya da, sosyal demokrasi kuyrukçuluğu gibi oportünist tutumlara kararlıca karşı koyma mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, ayrı ayrı mecralardan akmış olan bilimsel sosyalist hareketle, işçi hareketinin bütünleşmesi, kaynaşması mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, maoizm, troçkizm ve her türlü sağ-"sol" revizyonizme, pasifizme ve maceracılığa karşı bilime titizlikle sahip çıkma mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi,sosyalist saflardaki gizli-açık milliyetçi eğilimlere karşı tavizsiz tavırla, işçi sınıfı enternasyonalizmini benimsetme ve bunun Türkiye özgülündeki somut gereklerinden olan Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını ve güncel ulusal demokratik taleplerini ödünsüzce savunma mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, işçi sınıfı politik hareketinin çok yönlü örgütsel görevlerini, politik mücadelenin her aşamasında ve her değişik koşulda başarıyla yerine getirecek yöntemlerin, işçi sınıfı bağımsızlığı ve onun politik iktidar mücadelesinin kesintisizliği ilkesi temelinde hayata geçirme mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, sosyalist hareketle demokratik hareket arasındaki bağıntıyı bilim temelinde inşa etme ve ikinciyi birinciye bağımlı kılma mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, devrimci ve demokratik mücadelenin, işçi sınıfı ve topyekûn emekçi halk hareketinin en fazla ihtiyacı olan BİRLİK sorununun ısrarlı, inatçı takipçisi olmak ve birliğin sağlanmasında öncülük etme mücadelesidir. Bir başka deyişle, bu mücadele, işçi sınıfının iktidar mücadelesinde tek bir merkezi otoriteyi, tek bir işçi sınıfı partisini sapasağlam temeller üzerinde inşa etme mücadelesi olduğu kadar, bütün halk güçlerinin cephe birliğini ve en geniş anlamda ise tüm anti-faşist güçlerin mücadele beraberliğini gerçekleştirme mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, Türkiye'de uzun yıllar yozlaştırılmış,sulandırılmış ve içi boşaltılıp, ilkesizleştirilmiş olan PARTİ kavramına, onun bilimsel ilkelerine ve işleyiş yöntemlerine titizlikle sahip çıkılması ve işçi sınıfı partisinin çelikten bir yapı olarak inşa edilmesi için verilen mücadeledir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin 7 yıllık mücadelesi, bilimle fedakarlığın, parti kollektivitesi içinde bütünleştirilmesi ve işçi sınıfı partisi üyelerinin, ölüm dahil her türlü fedakarlığı göze alacak derecede yüksek bir adanmışlığın mücadelesidir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ dün olduğu gibi bugün de sapasağlam ve dimdik ayakta, sınıf mücadelesinin en önündedir. TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, işçi sınıfı mücadelesinin, burjuvazinin iznine bağlı olmadığını son sekiz aylık pratiğiyle bir kez daha kanıtlamıştır. 12 Eylül öncesinde soldaki kimi çevrelerin TSİP'e "legal parti" suçlaması, 12 Eylül'den hemen sonra iflas etmiş, TSİP hiçbir yasal mücadele olanağının kalmadığı bu en güç koşullarda da işçi sınıfının bağımsızlığını ve mücadele bayrağını herkesten daha yükseklerde tuttuğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Bütün bu nitelikleriyle TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, 7 yıl boyunca çetin koşullardan zorlu mücadelelerden bugüne kadar gelerek ve önümüzdeki daha çetin mücadeleleri göğüsleyecek derecede çelikleşerek işçi sınıfımızın gözbebeği haline gelmiştir.

Ve TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'ni önümüzdeki günlerde daha büyük, daha onurlu görevler beklemektedir. Kimsenin kuşkusu olmasın ki TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ bu görevlerin de üstesinden layıkıyla gelecektir.

15-16 Haziran'ın Öğrettikleri

15 - 16 Haziran Direnişi, işçi sınıfımızın mücadele tarihinde önemli bir kilometre taşıdır. Işçi sınıfı şendikal hareketinin, sınıfsal çıkarlar doğrultusunda biçimlenip gelişmesinden korkuya kapılan egemen güçler ve onların siyasi iktidarı, 274 - 275 sayılı yasalarda yapmayı tasarladığı değişikliklerle, bir yandan kendi ekonomik krizini işçilerin sırtına yükleyip dolayısıyla siyasal bunalımından da kurtulmak, öbür yandan, işçi sınıfımızın yasal haklarını gasbederek onun kendi sınıfsal amaçları doğrultusunda ekonomik örgütlenmesini geliştirmesinin önünü almak hesabını yapıyordu. Nitekim, daha sonra büyük oranda bir devalüasyon, AP'nin ikiye bölünmesi ve 12 Mart Muhtırasıyla kendini açığa vuran sürecin 1968 basamağında, sermayenin bunalımı derindi ve sınıf mücadelesi önemli ölçüde yükselmiş bulunuyordu.

Kapitalizmin tarihi boyunca işçi sınıfı, sömürüye karşı mücadeleden geri durmamış ve en zor koşullarda bile sınıf atılganlığının en güzel örneklerini vermiştir. 19. yy.'ın tüm burjuva devrimleri işçi sınıfının sınıf kahramanlığının birer örneğini teşkil ederler. Ne var ki, işçi sınıfı, sınıf mücadelesinin muharebelerinden, siyasi bir önderliği varsa kalıcı zaferlerle, böyle bir önderlikten yoksunsa yenilgi ya da gel-geç başarılarla çıkmıştır ve sadece elde ettiği zengin deneyimlerle yetinmiştir. 15 - 16 Haziranda Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde, kendiliğinden bir atılımı, siyasi önderlikten yoksun bir muharebeyi ve çok önemli bir deneyimi ifade eder.

Böyle olmasına rağmen Türkiye'deki sol siyasi akımların bu kendiliğinden mücadele karşısında «secdeye kapanmaları» da 15 - 16 Haziran direnişinin öğretici bir başka yanını oluşturmaktadır. Bilimsel sosyalizmin en az Ekim Devrimi'yle yaşıt olduğu Türkiye'de, 1970'in 15 - 16 Haziran.ında, bu akımın bir siyasi önderlik olarak somutlanmamış olması, daha sonraki yıllarda işçi sınıfımıza ve onun bilimine inananlara önemli görev ve sorumluluklar yüklemiştir. Bu görevin bugün bile üstesinden gelinememiş olması, her 15 - 16 Haziran'da geçmişin bir kez daha ve çok yönlü bir değerlendirmeden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Ne ki, 15-16 Haziran'ı, mücadele tarihimizde önemli bir gün olarak anmak pek bir şey ifade etmiyor. Asıl önemli olan, o günün nesnel ölçüler içinde değerlendirilmesi ve işçi sınıfının çıkarlarına uygun olarak değerlendirilmesidir.

Bugün, 15 - 16 Haziran'dan 11 yıl sonra, lafazanlardan ve devrimci hamaset hastalarından başka hiç kimse sorunun teorik olarak yerli yerine konmasında başarısız değildir. İşçi yürüyüş kollarına kırmızı pazubentli üç beş görevli sızdırmayı, işçi sınıfının içinde, yanında ve hatta önünde olarak değerlendiren «mangasız çavuş»lar bile artık bugün boylarının kaç fit, hacimlerinin kaç mm. olduğunun farkındadırlar. 15 - 16 Haziran'dan dersler çıkaracak olanlar, onlar değiller. Onlar açısından işçi sınıfı, sokaklara döküldüğü zaman devrimci bir sınıftır, tezgahların başında ise revizyonist! İşçi sınıfının iktidar mücadelesini bir adım daha ileriye götürmek diye bir derdi olanlar içindir 15 - 16 Haziran'ın önemi. Işçi sınıfı sosyalistleri, içinde yer alamadıkları, etkileyemedikleri sosyal süreçleri iyi ayıklamak zorundadırlar. Onlar, dışında kaldıkları olaylardan dolayı kendi zaaflarının farkına varmak ve bu kavrayıştan örgütsel görevlerini çıkarmak durumundadırlar.

15 - 16 Haziran'dan buyana geçen 11 yıl emekçi halk güçlerimiz açısından alabildiğine yoğun mücadeleler ve acı deneylerle dolu bir dönem olmuştur. 15 - 16 Haziran derslerine yeni dersler ve deneyler eklenmiştir. 12 Mart saldırısını, işçi sınıfımızla birlikte tüm halk güçleri ve demokrasi safları birlikte yaşadılar, ortaklaşa göğüslediler. «Ortaklaşalık», örgütlülüğü değil, saldırılar karşısındaki konumu ifade ediyordu. Kayıpların büyük olması da bundan kaynaklanıyordu.

İşçi sınıfımız 15 - 16 Haziran sonrası mücadelesinde de siyasi amaçlı genel grevlere başvurmuştur. Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı 17 Eylül 1976'da ilan edilen «Genel Yas» ve 20 Mart 1978 «uyarı» grevleri bu tür eylemlerdendir. Ve bu eylemlerde işçi sınıfının merkezi siyasal önderliği henüz oluşmamış ise de, 15 - 16 Haziran'dan farklı olarak belli bir proğramı ve yönlendirici iradesi mevcuttur. Bu eylemler hiç değilse merkezi olarak kotarılmış, DISK yönetiminin sorumluluğu altında gerçekleştirilmiş ve mevcut sosyalist siyasi örgütlenmeler **«etkinlikleri»** ölçüsünde belirleyici ve yol gösterici olmuşlardır. Nitekim bu son eylemler, gerçekleştirilmeleri ve sonuçları bakımından, daha verimli ve sonuç alıcı olmuşlarsa bunda, siyasal örgütlenme doğrultusunda atılmış adımların ve alınmış mesafelerin rolü vardır.

Türkiye Sosyalist Işçi Partisi'nin kuruluşu da 15 - 16 Haziran 1974'e rastlamaktadır. Gazetemizi izleyenler bu Partinin siyasal örgütlenme konusundaki görüşlerini net olarak bilirler. TSIP bugün Türkiye'de, işçi sınıfımızın sosyalist siyasal örgütlenmelerinden birini temsil etmektedir ve mevcut durumun aşılarak bölünmüşlüğün ortadan kaldırılmasını ve böylece merkezi siyasal otoriteye ulaşılmasını canla başla savunmaktadır. 15-16 Haziran'dan çıkan derslerin başında işçi sınıfı siyasal örgütlenmesinin gereği ve bu derslerin günümüzdeki uzantısı da sosyalist birlik olarak görünüyor.

15 - 16 Haziran bu açıdan kime ne öğretmiş olmalıdır?

Öncelikle işçi sınıfına kendi gücünü öğretmiştir. Ekonomik mücadele bilincini pekiştirdiği kadar 15 - 16 Haziran, işçi sınıfındaki siyasi mücadele azminin ve potansiyelinin de bir habercisi olmuştur. Egemen sınıfları en çok korkutan ve antikomünizm çığlıklarının ayyuka çıkmış olmasının sebebi budur. Gerçi işçi sınıfımızın tarihinde, siyasi yanı olan direnişlere ve grevlere rastlamaktadır ama 15 - 16 Haziran, bu tarihin en yığınsal eylemi olmuştur.

Sınıflar mücadelesinin tarihi olarak tarih, hiç kimseye cömert davranmadı ama, ondan gerekli dersleri çıkarmasını bilmeyenlere karşı her zaman acımasız oldu.

KISA DÜNYA HABERLERİ

El Salvador

300 Kişi Öldürüldü.
Cuntanın imha timleri ve onlarla birlikte çalışan askeri çeteler geçtiğimiz günlerde 300'e yakın insanı öldürdüler. Haber resmi makamlardan ve Farabundo Marti adlı kurtuluş cephesinden verilmiştir.

Öldürülenler arasında, ilerici güçlerle ilişki içerisinde olduklarından şüphelenilen çok sayıda genç bulunmaktadır. Cesetler tamamen tanınmaz halde bulunmuştur.

F. Almanya

Yabancıların da Askerlik Yapması Düşünülüyor.

Spiegel dergisinde yayınlanan Federal Savunma Bakanlığının gizli bir planına göre, yabancı çocuklarınında askerlik yapması düşünülmektedir.

Savunma Bakanlığının sözcüsü yaptığı açıklamada askerlik süresinin uzatılmasının da düşünüldüğünü belirtmiştir.

Şili

Şili başkenti Santiago'da öğrenciler cuntanın üniversitede uyguladığı baskıları protesto etmek amacıyla UNESCO'nun bir bürosunu işgal ettiler. Öğrenciler aynı nedenlerle Santiago Katedralini işgal eden öğrencilerle dayanışma içerisinde olduklarını açıkladılar. Fransız haber ajansı AFP'nin bildirdiğine göre, altı üniversite profesörü ve on katolik papaz cuntanın terörünü protesto etmek ve işgalci öğrencilerin serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla açlık grevine başladılar.

Kıbrıs

24 Mayıs seçimlerinin sonuçlarını demokrasi güçlerinin bir zaferi olarak niteledi. Bilindiği gibi AKEL, yapılan seçimlerde oyların yaklaşık %33'ünü almış ve parlamentoda en güçlü parti konumuna gelmiştir. AKEL Politbürosu açıklamasında, "Kıbrıs halkı bağımsız, hükümran, federatif, paktsız ve askerlerden arındırılmış bir Kıbrıs istediğini göstermiş ve NATO'nun müdahalesine karşı oyunu kullanmıştır" demiştir.

Yunanistan

Yunanistan Savunma Bakanı Evangelos Averof, son anda önlenebilen bir askeri darbe hakkında parlamentoda kendisine yöneltilen bir soruya açıkça cevap veremedi. Soruyu yönelten merkezci milletvekili Bantouvas'ın açıklamasına göre, darbeciler, anayasayı ortadan kaldırmayı, ülkenin politik ve askeri yöneticilerinin kaçırılmasını, hükümet binalarının ve parlamentonun işgalini ayrıca halen tutuklu bulunan 1967-1974 askeri diktatörlüğünün sorumlularını serbest bırakmayı planlamışlar.

Irak

Haydutça Saldırı

İsrail'in Irak Atom Santraline karşı giriştiği hava saldırısı bütün dünyada tepkilere yol açtı. SBKP 1. Sekreteri ve Devlet Başkanı Leonid Brejnev, İsrail'in saldırısını "haydutluk" olarak nitelemiş ve Sovyetler Birliğinin Orta Doğu sorununa barışçı bir çözüm bulmak amacıyla önerdiği uluslararası Yakın Doğu Konferansı teklifini yeniden tekrarlamıştır.

Sovyetler Birliği haber ajansı TASS, ABD'nin İsrail'in planlarından daha önce haberinin olmadığı yolundaki iddialarını "ikiyüzlülük" olarak tanımladı ve ABD'nin onayı olmaksızın İsrail'in saldıramayacağını iddia etti.

Öte yandan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Waldheim Tokyo'da yaptığı bir açıklamada Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin İsrail'in saldırısını görüşmek üzere önümüzdeki günlerde toplanacağını söylemiştir.

ABD

ABD Çalışma Bakanlığı çalışan nüfusun %7,3'ünü oluşturan 7,7 milyon ABD yurttaşının işsiz olduğunu belirtmiştir.

Ayrıca 12,8 milyon Amerikan yurttaşı ve ailesi iş piyasasındaki krizden etkilenmektedir. 7,7 milyon işsizin %36,1'ini zenci gençler oluşturuyor.

Güney Afrika

50.000 den fazla Güney Afrikalı çocuk geçtiğimiz yıl açlıktan öldü. Haber Uluslararası Çalışma Örgütü(İLO) nun Sambia'nın başkenti Livinstone şehrinde düzenlediği ırk ayrımcılığıyla ilgili bir konferansında Güney Afrika Siyah İşçileri Sendikal Hareketi tarafından verilmiştir. Sendikanın yetkilisi konuşmasında ırkçı rejimin aynı süre içerisinde altın madenlerinden milyarlarca kâr ettiğini de belirtmiştir. Konferansta ırkçı rejime karşı mücadele eden Güney Afrikalı işçilerin özel bir fonla desteklenmesi kararı alınmıştır.

DKP'nin Kongresi Coşkulu Geçti

HERBERT MIES 6. KONGRENİN KAPANIŞ KONUŞMASINI YAPARKEN

Alman Komünist Partisi DKP'nin 6. Kongresi 29-31 Mayıs tarihlerinde "Herşey barış için" parolası altında Hannover'de toplandı. Sosyalist ve kapitalist ülkelerdeki komünist ve işçi partileriyle birçok ulusal kurtuluş hareketi temsilcilerinin katıldıkları kongre, coşkun bir hava içerisinde geçmiş; kongre işçi sınıfı enternasyonalizminin somutlandığı bir platform niteliğine bürünmüştür.

SBKP'den Boris Ponomaryov ve Almanya Sosyalist Birlik Partisi'nden (SED) Kurt Hager'in katıldıkları 6. Kongrenin kapanış konuşmasında DKP Başkanı Herbert Mies özetle şunları söylemiştir:

"Sevgili yoldaşlar,

Aylar önce 6. Kongre çağrısını yaptığımızda şöyle demiştik: Kongrede DKP'nin hareketli, dinamik ve birleşmiş bir güç olduğunu göstermek için tüm çabamızı göstereceğiz. Şu anda Parti Kongresi sona ererken şunu söyleyebiliriz: Sözümüzde durduk.

6. Parti kongresi DKP'nin, büyük kapitalin iktidarına ve kâr hırsına karşı işçi sınıfının, köylülerin, aydınların ve diğer emekçilerin çıkarlarını savunan bir parti olduğunu gösterdi.

6. Parti kongresi biz komünistlerin ABD atom roketlerine karşı gelişen barış hareketinin, kiracılar ve ev işgalcilerinin demokratik haklarını savunan sosyal hareketin ve Bonn'un atom programına karşı çevreyi korumak için mücadele eden hareketin bir parçası olduğunu gösterdi.

6. Parti kongresi DKP'nin ülkemizin en iyi örgütlenmiş sol gücü olduğunu gösterdi.

6. Parti kongresi bütün parti kuşağının birliğini gösterdi ve partinin gençliğin partisi olması gerektirdiğini ve oyle de olduğunu somutladı.

6. Parti kongresi, partinin seçilmiş yönetime tam bir güvenin olduğunu kanıtladı.

Özet olarak şunu söyleyebiliriz: 6. Parti kongresi iyi ve başarılı bir kongre oldu. Burada konuşan, tartışmalara katılan bütün delege ve misafirlere teşekkür ederiz.

Sevgili yoldaşlar,

DKP ülkemizin çalışan insanlarının ulusal çıkarlarından sorumlu olduğu kadar, işçi sınıfı enternasyonalizmine de sorumluluk duymuştur ve öyle de kalacaktır.

Parti kongresi sona eriyor. Kongrenin gündemi görüşüldü. Şimdi gündemden hiç düşmeyen barış için, demokrasi için ve çalışan halkın ve onun gençlerinin sosyal hakları için mücadele önümüzde duruyor.

Parti kongresini "Herşey Barış İçin" sloganıyla bitiriyoruz.

Bu sadece bir slogan değil, aynı zamanda bir görev, bir sorumluluktur. 6. Parti kongresi barış için mücadele eden bir partinin kongresi oldu. Barış için mücadele eden bir parti olarak, bizim için ülkemiz topraklarında yeni bir savaşın olmaması için herşeyi yapmaktan daha önemli birşey olamaz."

DİSK'le Dayanışmayı Yükseltelim

12 Eylül faşist askeri cuntası, Türkiye'de tüm demokratik hakları, temel insan hak ve özgürlüklerini yokettiği gibi, DİSK'te somutlanan ileri sendikal hareketi bastırmayı, dağıtmayı kendine baş hedeflerden seçmiştir. Bu amaçla darbenin ilk gününden itibaren yüzlerce sendikacı, işyeri temsilcisi gözaltına alınmış, bunlara an ağır işkenceler uygulanmış, işçi sınıfımızın bu en seçkin evlatlarına, burjuvazi karşısında boyun eğdirilmek istenmiştir.

DİSK Merkez Yürütme Kurulu ve Genel Yönetim Kurulu üyeleri hakkında çeşitli mahkemelerda sayısız dava açılmış, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve çalışma arkadaşları, idam talebiyle yargılanmaya başlanmıştır. Dünya işçi sınıfı, çeşitli uluslararası sendikal kuruluşları aracılığı ile Türkiye işçi sınıfına ve DİSK'e sahip çıkmakta, enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerini sergilemektedir.

Türkiye demokrasi güçleri, tüm olanaklarını seferber ederek DİSK'e sahip çıkmalı, DİSK'li sendikacılarla somut dayanışma içine girmelidir.

Aşağıda, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün Bakırköy İş Mahkemesinde yaptığı savunmanın geniş bir özetini veriyoruz:

"Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı DİSK'in kapatılmasına yönelik bir dava açmıştır. Bu davaya ilişkin usul hakkındaki itirazlarımızı ve hukuki görüşlerimizi vekillerimiz dile getireceklerdir. Ancak ben, esasa ilişkin bazı noktalar üzerinde önemle durmak istiyorum.

Bu dava, hukukî yanı değil, politik yanı ağır basan bir davadır. Bu dava bir işçi konfederasyonu olarak DİSK'in ya da DİSK yöneticilerinin, yasadışı gizli bir eylemi, bir kararı, bir planı sonradan bulunup ortaya çıkarıldığı için açılmamıştır. Bu dava bir fiile, bir eyleme dayandırılarak da açılmamıştır. Bu dava, DİSK yöneticilerinin yıllardır, basında, radyoda, televizyonda, toplu iş sözleşmeleri sırasında, toplantı ve mitinglerde, yani kamuoyunda, herkesin gözü önünde açıkça ortaya konan görüşlerinden ötürü, ülkemizin çıkarlarının eksiksiz savunulmasından ötürü, işçilerin hak ve özgürlüklerinin bir bütünü olarak savunulmasından ötürü görüş ve eylemleri sonradan suçlanarak açılmıştır.

Bu davadan amaç, yalnızca DİSK'in fiilen kapatılması, DİSK'in fiilen tasfiyesi değildir. Bu davanın açılmasındaki asıl amaç, Türkiye'de DİSK'in öncülüğünde sarı sendikacılığa karşı geliştirilen, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının tasfiyesidir.

Belli çevrelerin ve bu davada Bakırköy C. Savcılığı'nın karşı çıkmak istediği demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı nedir?

- Tüm üyelerinin dünya görüşlerine, siyasi, dini, felsefi düşüncelerine ayrım gözetmeksizin en geniş demokratik yaklaşımla gerçek anlamda saygı duymaktır.
- Ortak çıkarlar, yani sınıfsal çıkarlar ile sendikalarda biraraya gelen işçilerin, bir sınıf olarak demokratik haklarını ve ekonomik çıkarlarını sonuna kadar savunmaktır.
- Sendikal demokrasiyi sendikal birliğin temeli saymak ve tabanın söz ve karar sahibi olmasını gerçekleştirmektir.
- Tüm örgüt ve kurumlardan, işverenlerden, siyasi partilerden bağımsız sendikacılık yapmaktır.
- İşçilerin sendikal birliğini, beraberliğini parçalamak isteyenlere karşı sarı sendikacılığa karşı mücadele etmek, işçilerin sendikal birliğini gerçekleştirmektir.

Genelde demokratik hak ve özgürlükleri, özelde de sendikal hak ve özgürlükleri savunmaktır.

- Kısacası, kitle örgütü olmaktır. Sınıf örgütü olmaktır. Demokratik örgüt olmaktır. Bağımsız örgüt olmaktır.

Ancak DİSK'in mücadelesi iledir ki, Türkiye'de Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun ilkeleri, sendikal hak ve özgürlükler gerçek anlamda hayata geçirilmiştir. Ancak DİSK iledir ki, "emek en yüce değerdir", sözü gerçek temeline oturmuştur.

Kurulduğu günden bu güne, DİSK, bu nedenlerle iktidarlara sevimli, işverenlere şirin görünmemiştir. Kontrollü, güdümlü sarı sendikacılığa sonuna kadar karşı çıkmıştır.

Ne iktidarların baskısı, ne işverenlerin yasa tanımaz anti-demokratik baskı ve uygulamaları, ne sarı sendikacıların oyunları, ne de faşist yuvaların provakasyonları DİSK'i bir adım dahi geriletememiştir. DİSK, giderek tüm emekçilerin, tüm çalışanların örgütlenmek istediği bir sendikal merkez haline gelmiştir.

Ancak DİSK'in bu mücadelesi, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı işverenleri korkutmuştur. DİSK'in yoke-

(Devamı 10. sayfada)

Askeri
Dünyayı Y

Selahattin UYAR
DİSK-TEKSTİL
Genel Başkan Vekili

12 Eylül 1980 askeri darbesi
üzerinde yaşayan 45 milyon insanı
karlarına karşı girişilmiş zorba
12 Mart 1971'de zamanın Genelkurm
rı tarafından verilen ültimatom
nemden çok daha koyu bir baskı
süngü gücü ile parlamentoya kabul
yasa değişiklikleri ve yasalara r
nişi karşısında amaçlarına ulaşa
saymış, parlamentoyu dağıtmış, be
zının kanun olduğunu ilan etmişti
renişi karşısında planlarını uygu
fedarasyonu DİSK'i kapatamayanl
başlayarak binlerce sendikacı
doldurmuş, tüm sendikal çalışmal
mallarına el koymuş, grev ve topl
zere tüm sendikal özgürlükleri or
kitlelerinin tek demokratik örgü
rına son vermiş, kongresini yapma
ğır ceza istemleriyle hapse atıln
teknik elemanların demokratik ör
binlercesi işlerinden uzaklaştırı
leriyle küçük ve orta işletme
haklarını savunmaları engellenmiş
düşünce, yayın, örgütlenme özgürl
ri cunta ve arkasındaki güçler, T
tatörlüğün kurulması hedeflerine
planlara, girişimlere karşı verdi
rinin desteğiyle sürdüren halkın
tında bulunmakta ve haklı olarak
dan destek ve dayanışma talebetme

Avrupa demokratik kamuoyunu te
rudan doğruya yakın tarihteki ker
cu olarak anti-demokratik, faşis
ve yalanlara başvurabileceklerin
Eylül 1980 öncesinde yaygınlaşan
be için bir bahane olarak kullanı
yetlerin büyük bir bölümünün soru
en azından planlarını uygulamak

Genel Kurmay Başkanlığı Özel H
politik cinayetlerdeki oynadığı
lanan doğrudan ve geniş çaplı de
ğı ilan edilen terör örgütleri iç
unutulamaz. Politik terör olaylar
kipler sırasındayüzlerce gencin
rına uymadıkları" gerekçesiyle k
18 yaşını bile doldurmamış gençl
larına, yüzlerce başkasının idam
maz. Hele hele 12 Eylül öncesin
larla hiçbir ilgisi olmayan send
lerine, ilerici, sol politik
kitlelerine baskı için, temel h
için bahane yapılması kabul ed
gözüktüğü kitle desteği bir zam
Franco'nun, Salazar'ın, Albaylar
destek gibi yalan ve baskıya day
kımızın bir zorbalık ve kölelik
nusu olmadığı, onun yetiştirdiğ
leyen bir mücadeleyi başlatmış
kilerin her geçen gün daha da h
lar altında yürütülen bu mücadel
göstereceği kararlılık, uyanıkl
sağlıyacaktır.

Tarih bize anti-demokratik, f
amaçlarından uzaklaştırmaya çal
leştirmenin, ikna etmenin mümk
Chamberlain'ların, Daladier'leri
rılı olamamıştır. En küçük kas
varıncaya kadar seçimle işbaşına
görevine son veren, tüm demokra
yüzden fazla sözde kanunla tüm
yan esaslar üzerinde "yeniden

Cunta anıltamaz

Türkiye Cumhuriyeti toprakları
n ezici çoğunluğunun hak ve çı-
bir saldırıdır. Bu askeri darbe
ay Başkanı ve Kuvvet Komutanla-
sonrasında yaşanan karanlık dö-
rejimi getirmiştir. 10 yıl önce
ettirilen anti-demokratik ana-
ağmen demokratik güçlerin dire-
mayanlar, bugün anayasayı yok
ş generalin imzaladığı her ya-
r.Yüzbinlerce işçinin aktif di-
layıp ilerici sendikaların kon-
ar, daha darbenin ilk gününden
ve işçi liderini hapishanelere
arı yasaklamış, DİSK'i kapatıp
u sözleşme hakkı başta olmak ü-
tadan kaldırmıştır. Geniş köylü
tü olan Köy-Koop'un çalışmala-
sı engellenmiş, yöneticileri a-
ıştır.Öğretmenlerin,memurların,
yütleri kapatılmış, aralarından
lmıştır. Çeşitli baskı yöntem-
sahiplerinin seslerini duyurup
tir. Tüm bu toplum kesimlerinin
üklerini ortadan kaldıran aske-
ürkiye'de zorba, kanlı bir dik-
ulaşmışlardır. Geçmişte bu tür
ği mücadeleyi demokratik güçle-
ız, bugün çok ağır koşullar al-
daha geniş çaplı ve daha doğru-
ktedir.
msil eden çeşitli kurumlar doğ-
di acı deneyimlerinin bir sonu-
t yönetimlerin ne tür demagoji
i yakından bilmektedirler. 12
politik cinayetleri askeri dar-
ak isteyenler, bu politik cina-
mlusudur, kışkırtıcısıdır ya da
çin bunlara gözyumanlardır.
rp Dairesi'nin ve gizli polisin
üyük rol,neofaşist MHP'ye sağ-
tek,bugün üyelerinin yakalandı-
nde girişilen kışkırtmalar asla
na karışan gruplara yönelik ta-
güvenlik kuvvetlerinin ihtarla-
rşunlanarak öldürülmesine, daha
rin idam sehpalarına çıkarılma-
sırasına sokulmasına gözyumula-
deki terör olaylarının, bu olay-
kalara, demokratik kitle örgüt-
uruluşlara ve genel olarak halk
k ve özgürlüklerin yokedilmesi
lemez. Askeri cuntanın sağlamış
nlar Mussolini'nin, Hitler'in,
Cuntası'nın sağlamış göründüğü
nan, geçici bir destektir. Hal-
rejimine boyun eğmesinin sözko-
en iyi evlatların hızla geniş-
lmalarından, cuntaya karşı tep-
yümesinden bellidir. Zor koşul-
de dünya demokratik güçlerinin
k ve aktiflik büyük katkılar

şist yönetimleri insanlık dışı
şmanın, tavizlerle onları ehli-
in olmadığını göstermektedir.
politikası hiçbir zaman başa-
baların belediye yönetimlerine
gelmiş tüm yönetim organlarının
ik kitle örgütlerini kapatan,
hukuk sistemini demokratik olma-
uracağını" açıklayan generaller
(Devamı 10. sayfada)

TÖB-DER Yöneticileri Yargılanıyor

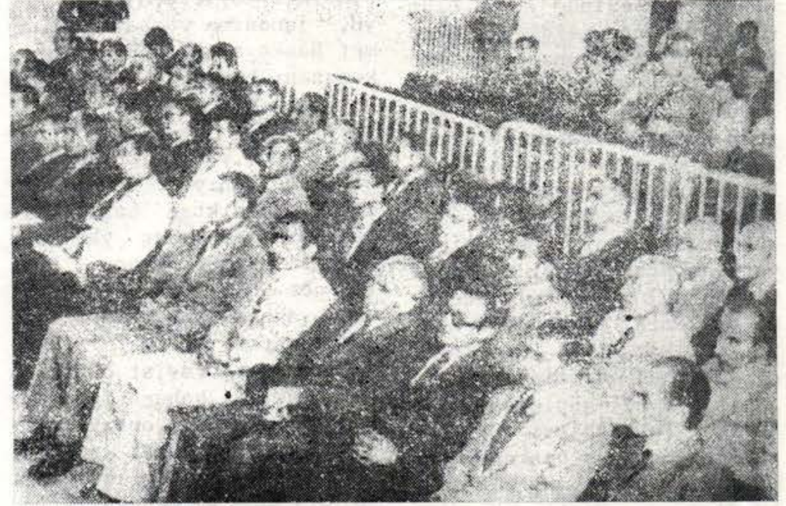

Faşist askeri cuntanın buyruğuyla aylardan beri askeri cezaevinde tutuklu bulunan 66 TÖB-DER yöneticisi,22 Mayıs 1981'de Ankara 3 nolu sıkıyönetim mahkemesinde yargılanmaya başlandı. Askeri savcılığın hazırladığı 166 sayfalık iddianame okunduktan sonra tutuklu TÖB-DER yöneticileri adına eski Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Yaşar hazırlanan 50 sayfalık ortak savunmayı okudu. Süleyman Yaşar'ın yaptığı ortak savunmada özetle şöyle deniliyordu:

"Ülkemizin kapitalist bir ülke olduğu savı, bizce doğrudur. Ülkemizin kapitalist üretim biçimine sahip olduğunun, daha doğrusu ülkemizdeki ekonomik yapının kapitalizm olduğunun söylenmesi adının konulmasından başka bir şey değildir.

Ülkemizin emperyalizmin yarı sömürgesi olduğu düşüncesini de söylemek suç olamaz. Yarı sömürge kavramı bir devletin siyasal olarak bağımsız, ama ekonomik olarak dünyadaki emperyalist metropol ülkelere bağımlı olduğunu gösterir.

Ülkemizi bir kıskaç içine alan emperyalizmin bağımlılık zincirlerine karşı bizim susmamız mı gerekirdi?

Elbette aydın eğitimciler olarak görevimiz bağımsızlığı savunmak olacaktı. Ülkemizde iki sınıfın bulunduğu düşüncesi de objektif bir gerçektir.Hiç kimse Türkiye'nin sınıfsız bir toplum olduğunu söyleyemez. Sınıflar gerçeği ekonomi-politik bilimin alfabesidir. Sanki böyle bir şey yokmuşta bunu biz zorlamayla ortaya atarak toplumu ikiye ayırdığımız düşüncesiyle zorlama suç isnatında bulunuluyor.

Burjuvazinin sömürücü niteliği olduğu düşüncesi bizim dışımızda ekonomi biliminin bir gerçekliğidir.

Uluslararası ilişkilere girdiğimiz, FİSE'ye üye olduğumuz, bir sendika gibi çalıştığımız iddiaları da suç kanıtı olarak gösterilemez. Biz daha ileri ve daha güçlü örgütlenme olduğu için sendika hakkını sürekli talep etmekteyiz. 1971'den önce kamu personelinin sendika kurma hakkı vardı. 12 Mart döneminde gerçekleştirilen Anayasa değişikliği ile sendikalaşma hakkı kamu personelinin elinden alındı.

TÖB-DER olarak grev hakkı ve toplu iş sözleşmesi imzalama hakkı olan sendikaya kavuşmayı sürekli olarak istemişizdir. Bunun için çaba harcamak bizim görevimizdir.

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)nun kararına göre üye bütün ülkelerin kamu çalışanlarının bu hakka kavuşturulması gerekmektedir.Türkiye'nin de devlet olarak imza attığı bu kararı savunmak suç kabul edilemez.

Bizim demokratik merkeziyetçilik ilkesine göre, şubelerimizi ve üyelerimizi sıkı bir denetim altına aldığımız, kararlarımızı zorla uygulattığımız, uymayanları örgütten attığımız yolundaki suçlamanın da hukuksal bir dayanağı yoktur.

Sanki TÖB-DER merkezinin yönetim politikasını başkasının sürdürmesi lazımmış gibi, derneğin kararlarına, faaliyetlerinin yürütülmesine bizim karar verdiğimiz suçlaması yapılmaktadır. Elbette kararları biz alacaktık. Bizim adımıza başkalarının karar alması istenemez böyle bir istek akla aykırı düşer.

Asıl yanlış olan 200.000 kişilik bir derneğin disiplinsiz bir biçimde yönetilmesini istemektir. Kargaşanın egemenliğini istemek anlamına gelen bu yanlış görüşten hareketle TÖB-DER yönetimi suçlanamaz.

Tüzüğümüzün 3. amaç maddesindeki amaçların dışına çıkmadan yasal haklarımızı korumak ve yasal faaliyetlerde bulunmaktan dolayı suçlanamayız. Bu faaliyetlerimizden dolayı derneğimizi yasa dışı bir örgüt haline getirdiğimiz iddiası doğru değildir.

Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı hakkında, hükümetlerin ekonomik politikaları hakkında ve ülkede uygulanan kültür ve eğitim politikaları hakkında görüş ve düşüncelerini söylemek sadece bizim değil her yurttaşın hakkı ve görevidir. Asıl bunların söylenemediği otoriter ve despot rejimlerdeki suskun insanlar niye konuşmadıkları ve ülkelerindeki baskıcı düzene boyun eğdikleri için suçlanmalıdırlar. Bu yüzden, bizim, ülkenin aydınları olarak ülkemizin gidişi hakkındaki görüşlerimizi söylememiz ve yayınlamamız suçmuş gibi gösterilemez.

171 Sayılı Yasaya göre bütün yasal gerekleri yerine getirilerek yapılan miting ve yürüyüşlerimiz demokratik bir hakkın kullanılmasıdır.

5680 Sayılı Basın Yasasına göre gerekleri yerine getirilerek yayınlanmış olan dergi, gazete, ajans, eğitim broşürleri örgütümüzü yasa dışı örgüt haline getirdiğimiz iddiasına kanıt olarak gösterilemez. Binlerce üyeye açık açık satılan, yüzlerce şubeye gönderilen bu legal yayınların, örgütümüzün resmi yayın organlarının üzerinden yıllar geçtikten sonra kanıt olarak kullanılmaya

(Devamı 11. sayfada)

İŞKENCE ve ÖLÜMLER DEVAM EDİYOR

●GÖLCÜK

Değerli arkadaşlar.

Geçtiğimiz günlerde Gölcük askeri cezaevinde iki ölüm olayı maydana geldi. Bunların hiçbiri kamuoyuna yansıtılmadı.

Bursa Halk Evi yönetim kurulu üyesi işkenceye götürüldükten sonra koma halinde hücresine geri getirilmiş ve kısa bir süre sonra ölü olarak bulunmuştur. Cezaevinde yapılan protestolar neticesi bir albay olayı inceleyeceğini söylemiş, fakat daha sonra "intihar etti" denilerek olay örtbas edilmiştir.

Yine aynı günlerde SEKA Kağıt Fabrikaları Çaycuma Selüloz-İş şube başkanı hücresinde ölü olarak bulunmuş, bu olay da "intihar" diye rapor edilmiştir.

Ceyar'ı Kim Vurdu?

TV'de yayınlanan Dallas dizisinde öldürülen Ceyar'ı kimin vurduğu cuntanın bile merakını sarmış olmalı ki, geçtiğimiz ay boyalı basının ödül dağıtmaya kadar vardırdığı kampanyaya cuntanın atadığı Gölcük "Belediye Başkanı" emekli albay da katıldı. Emekli Albay bir gün boyunca belediye hoparlöründen "Ceyar'ı vuran baldızı Kristin'dir" diye anons yaptırdı.

Gölcük'ten bir okurunuz

●DENİZLİ

Denizli ve köylerinde işkence ve tutuklamalar hızla sürüyor. Her gün bir köy basılıyor; yaşlı,genç insanlar sorguya çekiliyor, günlerce işkenceye tabi tutuluyorlar.

12 Eylül'den bu yana Acıpayam kazasından CHP ilçe başkanı Ali Sert'de aralarında olmak üzere 100'e yakın insan gözaltına alındı. Yine Kelekçi kasabasına bağlı köylere hergün baskın yapılmaktadır. Bu baskınlarda Çiftlik köyü muhtarı ilerici olduğu için işkence görmüştür.

Kelekçi kasabasından Gani Acar, Mehmet Gökalp ve Mustafa Öncül adındaki köylülere işkence edilmiştir.

Merkez köylerinden Kaklık ve Dereçiftlik'ten alınıp götürülen köylülerden günlerce haber alınamamıştır.

Hanaz kasabası ortaokul öğretmeni Hüseyin Öztürk yine günlerce işkencede kalmıştır.

Karcı kasabasına bağlı köylerde silah aramak bahanesiyle jandarma komutanı ve erleri tarafından basılmış, köylülerden Adem Çubuk ve Mehmet Çubuk silahları olmadığı halde var demeleri için bir hafta boyunca işkence görmüşlerdir.

Merkez köylerden Şamlı köyü, jandarma yüzbaşısı Mehmet Başkaya ve Akköy karakol komutanı başçavuş Hüseyin'in başında olduğu bir birlik tarafından basılıyor. Köy halkı gece yarısı köy kahvesine toplanıyor. Köylülere dayak atıldıktan başka gece saat 1.3o'a kadar yat-kalk talimi yaptırılıyor. Aynı işkence Gölmezli, Çeşmebaşı ve Kavakbaşı köylülerine de uygulanıyor.

Ne var ki, faşist cuntanın silah aramak bahanesiyle işkence yapmasının,onları sindirmek ve susturmak amacını güttüğünü biliyor köylüler. Onlar cuntacı generallerin, komutanların gerçek yüzlerini bizzat yaşayarak görüyor ve kinlerini haykıracakları günlerin uzak olmadığının bilincine varıyorlar.

Denizli'den Gül

●İÇEL

İçel ili merkez ve tüm köyleri ev ev, iş yeri iş yeri bağ evlerine varıncaya kadar aranıyor. Bu arama için Kayseri hava komando birliğinden 850 kişi ve bunlara ek olarak Adana'dan 150 kişilik ulaştırma ve piyade askeri gelmiştir. 1000 kişilik bu tabur Mersin merkezinde bulunan Akgübre fabrikasının yanında Adana-Mersin yolu üzerindeki 2 büyük binaya yerleşmişlerdir. Tabur komutanı albay, sürekli aramaya gönderdikleri birliklerin başında bir binbaşıyı operasyon komutanı olarak görevlendirmiştir. Yaklaşık 400 kişiden oluşan bölükler Nisan ayının başından itibaren aramalarına başlamışlardır. Aramalarda suç zanlısı olarak yakalanan insanlar, Akgübre Fabrikasının batısındaki binanın bodrum katında sorguya çekilmekte olup, sorgulamaya özel görevli subay, assubay ve erlerle birlikte Mersin 1.Şube sivil polislerinden 10 kadarı da sürekli katılmaktadır. Sorgulamalarda yapılan işkencede bağıran insanların seslerini Gübre fabrikasına giden yaya yoldan duyanlar olduğu tüm Mersin halkınca bilinmektedir. Bu nedenle o yol geçişe yasaklanarak, nöbetçi dikilmiştir. İşkencede yaralanan insanların yara ve berelerini mahkeme öncesinde veya serbest bırakılmadan önce yedek subay bir doktorun tedavi ettiği gözlenmiştir. İşkencecilerin her sorgulama sırasında yorgun ve bitkin olarak dışarı çıktıkları gözlenmekte idi.

Birçok köyde ev sahipleri hakkında muhtar ve imamların verdiği bilgiye göre değişik arama ve sorgulama yöntemleri uygulanmaktadır. Bazı evlere alel usul girilip çıkılırken, birçok evde de didik didik herşey sökülmekte dağıtılmaktadır. Bir işçi evinde bulgur ve un çuvalları deşilip yerlere saçılırken ev sahibi kadının,altına örtü sermesine bile fırsat verilmemiştir. Aynı farklı aramalar Mersin ve Tarsus merkezinde lüks mahallelerle gecekondu semtleri arasında da görülmektedir. Aynı sokakta yer alan varlıklı bir komisyoncunun evinin kapısından dönülürken yanındaki yoksul görünümlü bir evde soba borularının içi, buz dolabındakı sarma yemeğinin arasına kadar açılıp aranmıştır. Radyo ve televizyon gibi elektronik araçlar açılıp bakılırken birçok yeri kırılarak öylece bırakılmaktadır. Birçok işçi, öğretmen ve genç daha önce tutuklanıp 3,5 ay yatıp çıktıkları halde tekrar tutulup götürülmekte ve arkasını arayanlar cevapsız bırakılmaktadır.

Nisan ayının ilk haftası içinde başlayan bu aramalar 23.4.1981 tarihine kadar yer yer sokağa çıkma yasağı konarak bitirilmiş gözükse de arama ve soruşturmaların sonu gelmemekte, her gün onlarcası serbest bırakılırken yüzlerce vatandaşımız yeniden tutuklanmakta, evinden, ailesinden ve işinden edilmektedir.

Bu aramalar, günlerce geceli-gündüzlü sokağa çıkma yasakları konarak süren,halkımızı sindirme operasyonları sökmemiştir. Cuntacıların halk düşmanı yüzü her geçen gün daha da kesinlik kazanırken, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın bunlara karşı anti-faşist potansiyeli bir kat daha artmakta, büyümekte ve bilenmektedir.

Halkımız işkencecilerden birgün mutlaka hesap soracaktır.

Anti-faşist mücadelenin bayrağının yükseltilmesi yakındır.

Zafer işçi sınıfımızın olacaktır.

Mersinden bir okurunuz

●MARDİN

Adı: Hasan Yıldırım
Mesleği: Nusaybin Belediye Başkanı.

1 Ekim 1980 de içeriye aldılar. 15 Ekim'de işkenceye başladılar. İşkence 31 gün sürdü. Elektrik verme dahil her türlü işkence yapıldı. Aralık 1980'de dışarıya çıktı.

Zaman zaman kapısı açık bırakıldı. Kaçmaya teşebbüs etsin ki, vuralım diye.

Adı: A. Kerim Ağırakça

17 Eylül 1980 tarihinde içeri alındı. Aynı gün işkenceye başlandı. Hertürlü işkenceye başvuruldu. Aralık 1980 tarihinde bırakıldı.

Adı:Mehmet Cizreli
Mesleği: Eğitim emekçisi. TÖB-DER Ömerli şube başkanı.

Öldürülerek caddeye atıldı. Kızkardeşi tarafından gerekli yerlere başvurularak şikayette bulunulmasına rağmen hiçbir sonuç alınamadı.

Adı: Satılmış Şahindokuyucu

Çorum ili, Sungurlu ilçesi Kamışlı köyü nüfusuna kayıtlı. H. Ü. Beytepe kampüsünde bahçivan olarak çalışan bu kişi 15-16 Mart gecesi saat o2 de Dikmen mahallesindeki evinden alınıyor. 18 Mart'ta saat 15.oo den sonraki herhangi bir saatte öldürülüyor. Göğüs ezilmiş ve göğüs kemikleri kırılmış durumda. Olay basına altıncı kattan atlayarak intihar etti şeklinde yansıtıldı.

●ORDU

*Şehrin en güzel yerinde, deniz üstünde inşa edilen ve 12 Eylül öncesinde TÖB-DER lokali olarak kullanılan salon boşaltılarak POLİSEVİ haline getirildi. Şimdi öğretmenlerin bu salona uzaktan bile bakmaları yasak!..

*Şehrin üstünde sürekli askeri helikopterler dolaşıyor. Şehir stadyumu helikopter iniş-kalkış alanı haline getirildi. Bazı subaylar,iştahları çekinci düzlük alanı olan bir köye kuzu yemeye gidiyorlar. Köylüler kuzu kesmek zorundalar.

*Televizyon- Radyo haber bültenlerinde, Ordu'da her gün asgari 1000 silah bulunduğu haberi geçiyor. Güya operasyon sonucu bulunmuş gibi lanse ediliyor. Hem de hepsi çuval içinde toprağa gömülü vaziyette. İşin gerçeği şu:Ordu valisi ve sıkıyönetim komutan yardımcısı birlikte köy muhtarlarının tümünü toplamışlar. Köylerin hane sayılarını saptamışlar ve kesin emri vermişler. *"Her hane asgari bir silah verecek"*. Ya vermeyen olursa? Vermeyenler kesin işkence görecek ve de her köye bir gün tesbit edilmiş. Falanca günü silahları istiyoruz diye. Teslim şekli de şöyle: Muhtar, bu emri camide veya münasip bir yerde herkesin okuyacağı biçimde ilan edecek. Belirlenen gün tüm silahlar çuvallara doldurula-

rak köyde uygun bir yere,örneğin mezarlığa gömülecek. Belirlendiği üzere o gün emniyet kuvvetleri köye gelecekler. Muhtar da "bir örgüte" (!) ait filanca (!) yerde toprağa gömülü silah olduğu ihbarını(!) aldıklarını, emniyet kuvvetlerine ihbar edecek. Sonrası malûm. Ne ki, iş bununla bitmiyor. Köylerde herkesin silahı yok. Şu ortamda silah bulmakta öyle kolay değil. Peki ne olacak? Olacağı şu: Sonuna kadar, o, 30 yıl öncesinin malûm karakol dayağı.

*Ordu Merkez Yokuşdibi köyünden N. İ. silah vermediği için (onun dışındakilerin hepsi teslimde bulunmuş) karakolda 3 gün misafir(!) edildi. Bu misafirliği pek yadırgayan N.İ. sonunda silahı teslim edeceğini söyledi. Jandarmalarla köye varıldığında N.İ. ahıra girdi ve ineğini dışarı çıkardı. Jandarmalar şaşırdılar, ne oluyor diye, ama N.İ. ciddiydi soruldugunda;

-Benim tabancam da, tüfeğim de budur eğer yetmiyorsa ötekisini de getireyim...

Herkesin dediği şu: "N.İ. emniyet kuvvetlerine asi hareketten vilayete götürüldü."

●ANKARA

Mamak askeri cezaevinde sol görüşlü mahkumlar kışın hergün 40 dakika buzun üzerinde oturtulmuşlar.

●GİRESUN

Ziraat okulunun altında ki bodruma dolduruluyor, güvence altındakiler(!) Bodruma ara sıra su salıyormuş. Dize kadar çıkan su.

●PERŞEMBE

"Güvence altına" alınanların, ifadesi sırasında elleri iple tavana bağlanıyor. Öğretmen okulu şimdi bu işler için tahsis edilmiş.

İKİ KÖY-KOOP YÖNETİCİSİ TUTUKLANDI

Petkim'den Fahri Aydemir ve Yakup Erdoğan adlı iki Kocaeli Köy-Koop yöneticisi Yüksek Hakem Kurulu'nun alacağı kararlara doğabilecek muhtemel tepkileri önlemek amacıyla, hiçbir sebeb gösterilmeksizin tutuklandılar. Şu günlerde hemen her işyerinden benzer tutuklamalar olmaktadır.

İzmit'ten bir işçi

DİSK'İN NEDEN KAPATILDIĞINI ŞİMDİ DAHA İYİ ANLIYORUZ

Çalıştığım Türk Pirelli Lastik Fabrikasından 170 işçi arkadaşımıza, işverenin stok birikimi nedeniyle üretimi durduracağı gerekçesiyle çıkış verildi.

Özellikle DİSK üyesi biz ilerici, demokrat işçiler teker teker imalat müdürlüğüne çağrıldık. İmalat müdürü bize şu teklifi yaptı: Eğer kendiliğinizden istifa ederseniz sizlere 1 Mayıs'tan itibaren yürürlüğe girecek asgari ücret üzerinden tazminatlarınızı öderiz. Aksi halde sizleri 17. maddeden işten atar bir kuruş bile tazminat vermeyiz.

Bu tehditlerle 50 işçi arkadaşımız istifaya zorlandı. İstifa etmeyen işçi arkadaşlar ise en ağır ve zor işlere verildiler.

Biz DİSK'li işçiler şimdi sendikamızın niçin kapatıldığını daha iyi anlamaya başladık.

Türk Pirelli'den bir işçi

İşveren Kurultayı mı «İşçi» Kurultayı mı

Muammer Çavuşoğlu'nun "nazenin" kızı Nazlı Ilıcak'ın patroniçeliğini yaptığı Tercüman gazetesi, büyük gürültü ve reklamlarla ikinci yurtdışı "işçi (!) kurultayını" 15-16 Nisan tarihlerinde yaptı.

Faşist MHP ve cuntanın destekçisi ve şakşakçısı.işçi düşmanı Tercüman'ın bu girişimine,F.Almanya'da yaşayan eksportların ve konsolosluklarn dışında hiçbir işçimiz rağbet göstermemiş, yapılan toplantılara bütün şamata ve abartmalara rağmen pek.az kişi katılmıştır.

Aşağıda DGB'nin bu Kurultayla ilgili yaptığı açıklamayı bulacaksınız.

"Gazete sahiplerinin de birer işveren olduğunu söylemeye gerek yoktur sanırız. Tercüman gazetesinin "İşçi Kurultayı düzenliyorum" havasıyla ortaya çıkmasını bu açıdan dağerlendiriyor ve sendikacı olarak şunları söylüyoruz: Bir işverenin böyle birdenbire işçi sorunlarına ilgi göstermesi oldukça gariptir. Hele bu ilgi kaypak bir politika izlediği öteden beri bilinen böyle bir gazeteden gelirse. En azından şu hususu hatırlatmak isteriz ki, bu gazete yakın zamana kadar MHP lideri Alpaslan Türkeş'i ve onun örgütlerini destekleyen yayınlar yapmış, bu çıkarcı tutumunu bugün de askeri yönetim karşısında göstermeyi başlamıştır.

İşçilerin kendi çıkarlarını savunabilmek için, demokratik doğrultuda örgütlenmeleri doğaldır. Tutucu burjuva çevrelerinden gelen sözde desteklerin ise her zaman işçi aleyhine ağır sonuçlar getirdiğini de tarih göstermiştir.

(Devamı 10. Sayfada)

Ortak 1 Mayıs Bildirisi

YAŞASIN 1 MAYIS

Faşizme, emperyalizme ve Şovenizme karşı DEMOKRASİ CEPHESİ'nde birleş!

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçi sınıfının bir parçası olarak, 1 Mayıs'ı yaşadığımız ülkenin ve diğer ülkelerin işçileriyle, sınıf kardeşlerimizle kutluyoruz.Barış, demokrasi, sosyalizm ve işçi sınıfının kardeşliği için birarada, kolkola yürüyoruz.

Bu yıl 1 Mayıs'ı emperyalizmin soğuk savaş kışkırtıcılığına hız verdiği, Avrupa'nın baştan başa atom başlıklı roketlerle donatıldığı, barış ve demokrasinin örgütlenmiş emperyalist saldırganlarca tahdit edildiği bir ortamda kutluyoruz. Dünyada barış için mücadelenin daha da bir anlam kazandığı, öneminin daha da arttığı bir ortamda kutluyoruz.

Bugün Türkiye'deki sınıf kardeşlerimiz, yürekleri bu enternasyonalist coşkuyla dolu olarak, bileğinin gücüyle son 5 yıldır meydanlarda kutladığı, dünya işçi sınıfının bayramı "1 Mayıs"ı kutlamak hakkından yoksun bırakılmak isteniyor. Cumhuriyet'in ilk yıllarından beri yalnız "Bahar ve Çiçek Bayramı" adı altında kutlanmasına müsaade edilen bu günü, işçi sınıfımızın kendi bayramı olarak kutlamaya başlamasını hazmedemeyen işbirlikçi-tekelci burjuvazi, şimdi de 1 Mayıs'ı normal işgünü haline getirmiştir. Bunu süngü zoruyla işçi sınıfımıza dayatmaktadır.

Darbenin ilk günü kapatılan DİSK'in genel başkanı, yöneticileri, militan ve üyeleri binlerce işçi, işkence masalarına yatırılmakta, cuntacı generallerin emirleriyle işlerinden atılmakta,sendikal haklarına konan yasaklarla açlığa ve sefalete mahkum edilmek istenmektedirler.

Askeri faşist diktatörlüğün acımasız demir ökçesi altında ezilen işçi sınıfımız, ulusal baskının en hayasızca uygulandığı Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürt halkı ve onun demokratik muhalefeti,tüm emekçi halklarımız kanları canları pahasına kazandıkları bu hakkı, 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak kutlama hakkını yeni şartlara göre işyerlerinde, alanlarda, tarlalarda,akla gelebilecek her yerde kutlayacaklardır.

Nato'cu-tekelci cuntanın tüm baskı ve zulmünü ortadan kaldıracak, faşizmi tarihin çöplüğüne atacak güç sınıfsaldır; işçi sınıfımız ve yandaşı emekçi halklardır.

Yurt dışındaki demokratik kişi ve kuruluşlar olarak ilkeli, kalıcı bir platform içinde güçlerimizi birleştirmek ve ortak düşmana karşı ortak müçadelemizi vermek zorundayız.

Kürdistanlı Devrimci-Demokratik İşçi Dernekleri (KKDK), GERÇEK gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi, Demokrasi İçin Birlik F. Almanya Komitesi (DİB-FAK) olarak bu sorumluluğun bilincinde karşılıklı saygı, eşitlik ve ortak savaş ilkelerinden giderek "Anti-faşist, anti-emperyalist,anti-şovenist güç ve eylem birliği platformu"nu kurmuş durumdayız. Tüm Türkiye'li ve Türkiye Kürdistanlı demokratik kuruluşları bu platforma çağırıyoruz.

Yaşasın İşçi Sınıfının Enternasyonalist Dayanışması!

Yaşasın İlkeli, Kalıcı İş ve Eylem Birliği!

Yaşasın Barış ve Demokrasi Güçlerinin Güç ve Eylem Birliği!

Atom Füzelerine Hayır!

Yaşasın 1 Mayıs!

GERÇEK KKDK DİB-FAK

işçi çıkarlarının savunulması bakımından bizim F.Almanya'da kendi anlayışımız geçerlidir ve gazete sahibi olarak da ortaya çıksa, hiçbir işverenin, işçi çıkarlarını savunmaya hakkı yoktur. Kendi kendini işçi temsilcisi olarak sunmaya kalkanlar yüzünden olumsuz ve sorumsuz nice tecrübeler edinmişizdir.

Türkiye'deki kardeş örgüt Türk-İş'in bu kurultayı desteklediği iddia edilse bile, Alman Sendikalar Birliği DGB, bu biçim entrikaları ortaya çıkarmasını bilecektir. Kaldı ki, Türk-İş'in böyle bir kurultayı desteklediğine de inanmıyoruz. Nitekim Tercüman'ın 1976'da düzenlediği ve Türk-İş tarafından da desteklendiğini ileri sürdüğü ilk toplantısının ardındaki gerçekleri de DGB olarak iyi bilmekteyiz. Türk-İş'in böyle bir toplantıyı desteklemediği şöyle dursun, F.Almanya'da yerli yabancı bütün işçilerin bir tek savunucusu vardır ve o da kendisini böyle birdenbire işçi temsilcisi ilan eden tutucu-burjuva kurumları değil, doğrudan doğruya Alman Sendikalarıdır ve bu gerçeği, Türk-İş'de çok iyi bilmektedir. Türk işçilerini, bu tür sahte dostlara karşı uyarmak isteriz."

FİDEF ve KOMKAR KONGRELERİNİ YAPTILAR

F. Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu (FİDEF) ve F. Almanya Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu (KOMKAR) 17-18 Nisan tarihinde Genel Kurullarını yaptılar.

Gerçek gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi her iki federasyonun kongrelerine birer dayanışma mesajı iletti. Dayanışma gazetesi olarak demokrasi saflarında önemli yerleri olan her iki örgüte de mücadelelerinde başarılar dileriz.

Ortak Bildiri

PAPA OLAYI ve CUNTANIN UMUTLARI

Emekçi kardeşler,

Papa Johannes Paul'e yapılan suikast Mehmet Ali Ağca'nın kişiliğinde somutlaştırılmak isteniyor. Oysa Ağca faşist Milliyetçi Hareket Partisinin gençlik örgütü ülkü ocaklarının bir parçasıdır. Yani, zamanında faşist Milliyetçi Hareket Partisi içinde kurumlaştırılan faşist terörün bir ürünü ve onun yetiştirdiği azılı katillerden biridir.

Büyük bir bunalıma düşen tekelci burjuvazi kendi güdümündeki MHP aracılığı ile ülkede faşist terörü yaygınlaştırdı. Bu örgütlü faşist güçler, Türkiye Kürdistanında, Çorum'da, K.Maraş'ta, Sivas ve Kayseri'de kitle katliamları düzenlediler. Yani onlar tekelci burjuvazinin güdümünde emekçi halka, demokrasi güçlerine karşı silaha sarıldılar. İşte bu faşist hareketin bir unsuru olan Ağca, bir çok yurtseverin kanına girdiği gibi, liberal gazeteci Abdi İpekçi'yi de faşist katliamlarının kurbanları arasına kattı. Yakalandıktan sonra birtakım açıklamalarda bulunacağını söyleyince, devletin resmi güçleri tarafından hapisten kaçırıldı ve yurtdışına çıkarılması sağlandı. Alman Neo-faşistleri ile bütünleşen MHP'nin Avrupa'daki uzantısı Türk Federasyonu vasıtasıyla Alman hükümeti tarafından burada korunması yasal olarak sağlandı.

Faşist terörün devlet eliyle uygulandığı bugünde, Ağca'nın bu eylemi askeri faşist diktatörlük tarafından Avrupa Parlamentosundan atılmamak için koz olarak kullanılıyor. Böylece faşist genaraller cuntası, böylesi terör olaylarını ortadan kaldırmak için iktidara geldiğini iddia ederek kendisini aklamaya, ömrünü uzatmaya çalışıyor. İşte Papa'nın hedef olarak seçilmesi bu yüzdendir. Her ne kadar faşist cunta Ağca hakkında idam kararı almış, MHP hakkında dosyalar düzenlenmişse de, bu, faşist MHP hareketinin gerçekleştiremediği bugünkü faşist yapıyı gizlemek içindir.

Gün, cuntanın bu oyununa gelmeden ona karşı mücadelenin yükseltilmesi günüdür.

Gün, dünya barışını tehdit eden provokasyonlara karşı direnme, uluslararası Neo-faşist hareketle bütünleşen Türk Federasyonu gibi faşist odakların dağıtılması ve onların barındırılmasına karşı çıkılması için birlikte hareket etme günüdür.

Gün, halklar arasına dini ayrılıkların sömürülerek düşmanlık tohumlarının ekilmesine karşı durma günüdür.

Gün, emekçilere baskı, işkence ve zulüm demek olan cuntaya yapılan askeri ve ekonomik yardımlara karşı çıkma günüdür.

Gün, KKDK, DİB-FAK ve GERÇEK gazetesiyle dayanışma komitesi arasında oluşturulan merkezi iş ve eylem birliğinde saflarımızı sıklaştırma günüdür.

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞELİM!
DİB-FAK, KKDK, GERÇEK Münih

CUNTA DÜNYAYI YANILTAMAZ

(Baştarafı 6. sayfada)

cuntasının ve arkasındaki güçlerin niyeti açıktır. Kendine Milli Güvenlik Konseyi adını takan askeri cunta ve kukla hükümeti, demokratik hak ve özgürlükleri her geçen gün biraz daha ayaklar altına almaktadır. Yapılan tüm hazırlıklar parlamenter demokrasi ile uzaktan yakından bir ilişkisi olmayan, maskeli bir faşist rejimin kurumlaştırılması yolundadır. Türkiye demokratik güçleri, Avrupa demokratik kamuoyunun ve bu kamuoyunu temsil eden kurumların cuntanın benzeri çok görülmüş politik manevralarıyla aldatılamıyacağına, halkımızı faşizmin zorbalığı ve cinayetlerine mahkum etmek isteyen planlarla uzlaşma yoluna girilmeyeceğine, demokrasi düşmanlarının izole edilmesi sürecine katkıda bulunulacağına inanmaktadır.

460 bin işçinin toplu sözleşmesini kapsayan görüşmeler anti-demokratik bir biçimde oluşturulan Yüksem Hakemler Kurulu, "2 Bakan, 3 Yüksek Devlet Memuru, 2 İşveren Temsilcisi, 2 İşçi Temsilcisi" tarafından yürütülmekte, aslında son sözü yine cunta söylemektedir. Anayasal bir kuruluş olmaktan uzaklaşmış Sayıştay yine cuntanın talimatıyla Kamu kesiminde çalışan işçilerin toplu iş sözleşmesi ile yılda iki maaş dışında ikramiye alamıyacağını hükme bağlamıştır.

Yeni hazırlanan sendikalar yasasında, sendikal çalışmaların yasaklandığını söylemek herhalde gülünç olmayacaktır. Ülkenin her alanı askerleştirme çabası içerisine sokulmuştur. Cunta ve işverenler toplumsal yaşamı kendi askeri anlayışlarına göre düzenlemektedir. Bugün her işyerinde bir askeri görevli bulunmakta, işçiler süngülerin gölgesinde üretim yapmaktadırlar. 12 Eylül'den bu yana başta DİSK Genel Başkanı olmak üzere toplanıp askeri kışlalara kapatılan binlerce yönetici ve işçi liderini, uluslararası işçi örgütlerinin hiçbir temsilcisi ziyaret edememiş, bu konudaki girişimleri sonuçsuz kalmıştır.

Avrupa kamuoyu, yarın Türkiye'de faşizmin kurumsallaştığını görürse hiç şaşmamalıdır. Halkımızın özgürlük elçileri olarak hatırlatması bizden.

DİSK'LE DAYANIŞMAYI....

(Baştarafı 6. sayfada)

dilmesi için her yola başvurulmuş paralı ilanlarla çağrı yapılmış, dikensiz gül bahçesi amaçlanarak DİSK'in demokratik mücadelesi tasfiye edilmek istenmiştir.

Mahkemenizde, Bakırköy Cumhuriyet Savcılığının 30 Temmuz 1980 tarihli "Talepname" si ile açılan bu dava, işte böylesi bir gelişmenin bir ürünüdür.

İddia makamı, DİSK'i Anayasa'nın temel maddelerini çiğnemekle, gizli siyasi bir örgüt olmakla suçlayarak DİSK'in tamamen kapatılmasını istemektedir.

İddia makamının suçlamalarının tümünü REDDEDİYORUZ!

Talepname'de dile getirilen tüm suçlamalar ve iddialar belirsizdir, dayanaksızdır, afakîdir. Bu iddialar kıyas, benzetme mantığı üzerine kurulu, telkinî niteliği ağır basan, subjektif iddialardır. Talepname; tahrifat, saptırma, gerçekleri gizleme üzerine kurulu, bilgisizlik, tutarsızlık ile dolu, delilden yoksun hukuk dışı bir belgedir.

Tekrar ediyorum, bu dava hukuki yanı değil, siyasi yanı ağır basan bir davadır. Çağdaş hukukun vazgeçilmez temel ilkelerine aykırı olarak, ortada olmayan suç ve suçlar yapay olarak yaratılmak istenmiştir.

Avrupa Topluluğu üyesi olmak isteyen Türkiye'de, Avrupa Topluluğu üyesi ülke sendikalarınca dile getirilen sendikal hakların, çalışma ve örgütlenme özgürlüklerinin en asgarisini savunan DİSK'in yargılanmak istenmesi acı bir olaydır.

Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun ilkelerinin, Türk Hükümetlerinin imzaladığı uluslararası sözleşmelerin çiğnenmesi vahim bir olaydır.

DİSK yasal görevi gereği yıllarca toplum sorunlarıyla en yakından ilgilenmiş, enflasyon, pahalılık, işsizlik, anti-demokratik baskı ve uygulamalar, ağır vergi yükü başta olmak üzere çeşitli ekonomik, toplumsal ve siyasal sorunlar üzerine bilimsel araştırmalara dayalı açıklamalar yapmış, çözümler önermiştir. Bugün ortaya çıkan durum, DİSK'in haklılığını kanıtlamıştır.

DİSK anarşi ve teröre en açık bir biçimde karşı çıkmıştır. Fabrikadaki işçiden, eski genel başkanına kadar DİSK üyeleri faşist namlulara hedef olurken, DİSK her vesile ile anarşi ve teröre karşı mücadele için ilgili kişi ve kuruluşlara çağrı yapmıştır.

DİSK ülkenin içinde bulunduğu ekonomik bunalımın da sorumlusu olmamıştır. Bu bunalımın sorumlusu olarak işçiler, emekçiler gösterilemez. Nitekim, sözde yüksek ücret almaları, grev yapmaları nedenleriyle ekonomik bunalımın sorumlusu olarak

işçilerin gösterilemeyeceği, işçi hareketlerinin hiç olmadığı, ücret sorunlarının farklı bir biçimde çözüldüğü 12 Eylül sonrasında açıkça kanıtlanmıştır.

DİSK, kurulduğu günden bu yana ulusal bağımsızlık ve demokrasinin en kararlı savunucusu olmuştur. Emperyalizme, faşizme bu nedenle karşı çıkmış, yoğun bir biçimde barışı savunmuştur.

DİSK Türkiye'de işçilerin birliği için yoğun bir mücadele verirken,Avrupa ve dünya sendikal hareketinin bir parçası olarak uluslararası sendikal hareketin her düzeydeki birliğinin sağlanması için çaba harcamıştır.

Acık açık yazdık, söyledik ve uyguladık. DİSK'in temel özellikleri şunlardır: Kitle örgütü olması, sınıf örgütü olması, demokratik örgüt olması.

DİSK'i DİSK yapan,100 binlerin gönül verdiği ilkeler bunlardır.

Türkiye işçi sınıfının yüz yılı aşkın bir mücadele tarihi vardır. Bu süre içinde kimi zaman sendikal hak ve özgürlükler tamamen ortadan kaldırılmış, kimi zaman sendikalar kapatılmış,kimi sendikacılar hapse atılmış, en ağır işkencelere uğratılmışlardır. Ancak, işçi sınıfı ve mücadelesi yok edilememiştir.

Bu davanın sonucu ne olursa olsun DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri yok edilemeyecektir. Çünkü artık bu ilkeler emekçi kitlelere malolmuştur. Onların eti ve tırnağı olmuştur.

Bu davanın sonucu ne olursa olsun,Türkiye'deki sendikal gelişmeyi durdurmak mümkün değildir. DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı daha güçlü bir biçimde sürmeye devam edecektir.

Biz ne düşündük ve ne yaptıksak, yasalara uygun olduğu için, bu kanaatte olduğumuz için yaptık. Şimdi de aynı görüşteyiz.

Görüş ve eylemlerimizin suç olmadığını açıkça söylüyoruz. Bugün yönetici, temsilci ya da üye olarak bize yapılan tüm baskılara rağmen bunu söylemeye devam edeceğiz. Görüşlerimizin yıllarca sonra, bugün suç sayılması, demokrasiye de,toplum düzenine de, hukuk devleti ilkelerine de, hukuka da aykırıdır.

Türkiye'de genelde demokratik hak ve özgürlüklerin, özelde sendikal hak ve özgürlüklerin hayata geçirilmesi için mücadele veren ve bugün bu yüzden sanık sandalyesine oturtulmak istenen DİSK'in üyesi ve yöneticisi olmaktan onur ve kıvanç duyuyoruz.

Tarih en yüce hakimdir. Tarih, işçi ve emekçi sınıfımız, DİSK'i aklayacaktır."

TÖB-DER YÖNETİCİLERİ....

(Baştarafı 7. sayfada)

çalışılması mevcut yasalara da aykırıdır.

TÖS'ün devamı olmamız suçmuş gibi gösterilemez. TÖB-DER TÖS'ün devamıdır ve biz bundan onur duymaktayız. TÖS faaliyetlerinden dolayı yargılanmış ve beraat etmiştir. Kaldı ki öğretmen hareketinin geçmiş mücadelesi her yeni örgütlenmeye miras olarak kalır.

Genel Kurullarımızda yapılan konuşmaların ve atılan sloganların kanıt değeri yoktur. Konuşmalarda suç unsuru varsa, bu konuşmayı yapanı bağlar. Bundan dolayı TÖB-DER sorumlu tutulamaz. Kaldı ki, Genel Kurullarımızın üzerinden yıllar geçmiştir ve açılan soruşturmalar beraatle sonuçlanmıştır.

Anayasa'nın ve yasaların tanıdığı örgütlenme hakkından ve dernek kurma hakkından yararlanmamız suç olarak gösterilemez. İş adamlarının SİSAV, TÜSİAD, TİSK, MESS, ODALAR BİRLİĞİ, çeşitli vakıflar kurmalarına nasıl ses çıkarılmıyorsa, işçilerin, emekçilerin, bu arada öğretmenlerin örgütlenmeleri de doğal karşılanmalıdır.

7 Yıllık faaliyet ve yayınlarımızdan yalnızca bizi suçlayabilmek için bir takım kanıtları zorlama bir biçimde getirmeye çalışan iddianame ne yazık ki TÖB-DER'in eğitim ve kültür alanındaki ülkenin çeşitli sorunları hakkındaki çalışma, yayın, önerileri değirlendirilmemiştir. Toplumun ve eğitimin demokratikleştirilmesi konusundaki yoğun çaba ve kazanımlarımıza hiç değinilmemiştir. TÖB-DER'in bunca yoğun baskıya karşın 200.000 eğitim emekçisini bağrında toplama başarısından nedense tek bir cümle ile de olsa söz edilmemiştir.

Ülkenin eğitim politikasında ve genel sorunlarında kamuoyunda etkin bir gücü olan TÖB-DER'in bu etkinliğinden söz edilmemesi anlamlıdır. Bütün bunlardan söz edilmeyip yalnızca gerçeklikle kesin olarak bağdaşmayan yasa dışı örgüt suçlamasını kabullenmemiz mümkün değildir.

İleri sürülen tüm bu kanıtlarla derneğimizin yasadışı bir tarzda yönetildiği savı demokratik örgütlenmelere tahammülsüzlüğün bir sonucudur. Derneğimizin kapatılması ve yöneticilerinin cezalandırılması istemi ikiyüzbin eğitim emekçisinin örgütlenme haklarının yokedilmesi anlamında bir istemdir.

Ama sanılmasın ki, TÖB-DER kapatılırsa öğretmen örgütlenmesi ve mücadelesi duracaktır. Durmadığı gibi sendikalaşma yolundaki taleplerini yükselterek yeniden doğacaktır. Ama bu anılan gerekçelerle ve TCK'nın 141. maddesinden cezalandırılmamız ve TÖB-DER'in kapatılması tarihsel ve toplumsal olarak yanlış bir karar olacaktır.

Yukarıdan beri anlattığımız gerekçelerle suçsuz olduğumuza inanıyoruz. İdamı istenen MHP sanıklarının bir kısmı tutuksuz olarak yargılanırken;6 aydan fazladır tutuklu bulunan bizlerin hala tutuklu olarak bulunması adaletsiz bir durumdur."

Bilindiği gibi 1976 yılından beri görev yapan bütün TÖB-DER yöneticileri hakkında TCK'nın 141 ve 142. maddelerinden dava açılmış ve askeri savcılık yöneticiler hakkında 20 yıla varan ağır hapis cezaları istemektedir. İçlerinde TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu'nun da bulunduğu 27 TÖB-DER yöneticisi giyabi tutuklama kararı ile aranmakta, Gazioğlu ve bazı TÖB-DER yöneticileri faşist cuntanın yurttaşlıktan atma tehditi altında tutulmak istenmektedirler.

Yurtdışında bulunan Gazioğlu ve bazı TÖB-DER yöneticileri faşist cuntanın dünya kamuoyuna teşhiri konusunda yoğun çalışmalar içinde bulunmaktadırlar.

Bilindiği gibi Gazioğlu yurtdışına çıkar çıkmaz Avrupa Konseyinin Ocak toplantısında delegelere bir rapor sunmuş ve bu nedenle kendisine "yurda dön" çağrısı yapılmış fakat Gazioğlu bu çağrıya uymayacağını nedenleriyle açıklamıştır.

Öte yandan Gazioğlu Uluslararası Af Örgütü, Dünya Demokratik Hukukçular Derneği temsilcilerine raporlar sunmuş, dünya demokratik öğretmen hareketinin Türkiye öğretmenleriyle ve TÖB-DER'le dayanışması için yoğun temaslar sürdürmüştür. Alman Eğitim Bilim Sendikası GEW yöneticileriyle Bonn'da müşterek bir basın toplantısı düzenlemiş olan Gazioğlu cuntanın icraatını genişçe teşhir etmiştir. Ayrıca Federal Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri ve SPD'nin eğitimci parlamenterlerine Türkiye'de eğitimin durumu, öğretmenlere yapılan baskılar,F.Almanya'daki Türkiyeli çocukların eğitim durumları konusunda geniş bilgiler vermiştir.

FRANSA'DA YENİ....

(Baştarafı 12. sayfada)

şimdiden habercisidir.

Şu anda göze çarpan göstergeleriyle Fransa'daki yeni yönetim bir Halk Cephesi yönetimi, bir Komünist-Sosyalist ittifakının yönetimi değildir. Öte yandan bu yönetim bütünüyle burjuva üstyapı mekanizması içinde kalacağından, böyle bir yönetim bir "ileri demokrasi modeli" de değildir.

Fakat başlangıcın böyle olması, bu statünün hep böyle gideceği anlamına gelmez. Herşeyden önce, yeni başlayan dönemde sınıf mücadelesi kızışacaktır. Yapılmak istenen reformlara karşı, ya da millileştirme girişimlerine karşı tekelciler direndikçe, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki mücadele de şiddetlenecektir. Ülkede kamplar daha da kesinleşecek, saflar daha da kristalleşecek. Yine bu dönemde devletin demokratikleşme süreci, birçok bakanlıkların, polisin, gizli servisin gerici elemanlardan ayıklanma işlemi başlayacaktır. Bunlar, işçi sınıfı ve emekçi halk gelişimi için önemli ufukların mücadelesidir. Böylelikle Fransa toplumu çalkalanacak ve hem işçi sınıfı daha çetin mücadelelere girecek, hem de çoğunlukla duragan olan diğer emekçi katmanlar da hareketlenecektir.

Bunun yanısıra, ABD emperyalizmi başta olmak üzere uluslararası gericilik Fransa'daki dönüşümlere karşı vargücüyle yüklenecektir. Bu ise emperyalist kamptaki yeni bir çatlaklık olduğu kadar varolan çatlakların da derinleşmesi demektir. ABD'nin, İngiltere'nin, Almanya'nın ve genel olarak NATO'nun, tüm anti-detant güçlerin hesaplarının bozulması demektir.

Bu nedenlerden dolayı, Fransa'da seçimlerde solun kazandığı başarı,gerek uluslararası arenada önemli gelişmeleri başlatacak son derece önemli bir olaydır. Bu sürecin daha ileri noktalara gitmesinin belirleyicisi ise, Partisiyle ve sendikal konfederasyonu ile Fransa işçi sınıfıdır. Ayrıca uluslararası alanda, dünya sosyalist sisteminin,diğer tüm ilerici ve barışsever güçlerin, üçüncü dünyanın ileri devletlerinin getireceği katkılar da yeni perspektiflerin bileşenleri arasındadır.

Biz, Fransa'nın girdiği bu yeni deneyin sonuçlarından çok ümitvar olmasak da, Mitterand'ın başkan seçilmesiyle başlayan olaylar zincirinin, Sosyalist Fransa'yla tamamlanacağını ummasak da, ileriye dönük her girişimi desteklediğimiz gibi, yeni açılan dönemde de tarihsel sürecin hızlanacağını ve Fransız işçi sınıfı ile diğer halk güçlerinin toplumsal birikimlerinin güçleneceğine inanıyoruz.

Fransa'da Yeni Perspektifler

Fransa'da yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini Sosyalist Parti' nin adayı Mitterand'ın kazanması Fransa'da önemli olaylara nanzet bir olay dönemin başlangıcını simgeledi.

Seçimi soldan bir adayın kazanması, hiç kuşkusuz, Fransa halkının değişiklik isteğinin belirgin bir göstergesi oldu. Emperyalist ülkeler arasında en yüksek enflasyon oranına sahip olan, pahalılığın ve geçim sıkıntısının belirgin bir duruma geldiği, işsizliğin en ciddi toplumsal sorunlardan birisi olduğu Fransa'da emekçilerin ekonomik ve demokratik taleplerinin bir sonucu olarak seçimleri sosyalist partinin adayı kazanmıştır. Ayrıca Komünist seçmenlerin büyük bir destekle ve en küçük bir aksama olmaksızın ikinci turda Mitterand'a oy vermiş olmaları, seçim sonuçlarını belirleyen başlıca etken olmuştur.

Komünistlerin desteğiyle Mitterand'ın kazanmasının Fransa toplumu açısından ne gibi sosyo-ekonomik ve politik gelişmelere yol açabileceğini incelemeye yardımcı olabilecek bazı verilerin altını çizmemizde yarar var:

•Fransa, başkanlık (prezidansiyel) sistemiyle yönetilen kapitalist bir devlettir. Bir başka deyişle burjuva demokrasilerindeki kuvvetler ayırımı prensibinin yürütme kanadı (yürütme organı) Cumhurbaşkanının büyük yetkileriyle yönlendirilmektedir. Örneğin Cumhurbaşkanı tarafından atanan başbakanın ve hükümetin parlementodan güven oyu almasına bile gerek yoktur. Cumhurbaşkanı ve onun kabinesi, mecliste azınlıkta da olsa, mevcut anayasaya göre yürütme'yi kontrol eder.

•Ne var ki, özellikle reformcu nitelik taşıyan bir yönetimin iş yapabilmesi için yasa çıkarma açısından parlamento çoğunluğuna ihtiyacı vardır. Mitterand'ın açıkladığı reform programındaki önemli dönüşümlerin büyük çoğunluğu ancak parlamentodan çıkartılacak yasalara bağlıdır. Bu nedenle, Haziran içinde yapılacak olan parlamento seçimleri büyük önem taşımaktadır.

•Yasama meclisi seçimleri sonucunda, sosyalistler, komünistler ve onları destekleyen diğer ilerici-demokratik kesimler şayet iskemlelerin çoğunluğunu kazanabilirlerse, yeni bir yönetimin oluşması için yürütme ve yasama arasında bir çelişki ortadan kalkacaktır.

Kamuoyu yoklamaları 13 ve 20 Haziran'da yapılacak Yasama organı seçimlerinde solun oylarının %52 civarında olacağını ifade etmektedir. Öte yandan, seçimler öncesinde Komünistlerle Sosyalistler seçim işbirliği yapma kararı almışlardır. Şayet seçimler sonrasında, sol ve solu destekleyen bazı küçük siyasal grupların parlamentodaki temsil gücü yarıdan fazla olursa, Mitterand'ın kendi programında belittiği ekonomik, sosyal ve siyasal reformları yapmaması, yani istediği yasa tasarılarını parlamentodan geçirememesi için hiçbir mazereti kalmamış olacaktır.

•Yeni yönetimin programı için şu anda resmi tek belge Mitterand'ın Başkanlık seçimleri öncesinde açıkladığı kendi partisinin programıdır. Bir başka deyişle bu program bir cephe programı, ya da en azından bir Sosyalist-Komünist ittifakının ortak programı değildir.

Seçimlerden sonra Komünistlerin hükümette bulunup bulunmayacakları ise henüz belli değildir. Ayrıca Sosyalistlerle Komünistler ortak bir programla seçimlere katılmadıkları için, ortada somut bir ittifak da yoktur. Seçimler sonrasında ise iki partinin belirleyici ittifakından oluşan sürekli ve kalıcı bir koalisyon ortaklığının kurulup kurulmayacağı da çeşitli değişkenlere bağlı bir başka sorudur. Ama gözüken odur ki, Mitterand ve onun partisi böyle bir ittifaktan çok, mevcut anayasanın olanaklarından ve özellikle Başkanlık sisteminin özelliklerinden yararlanarak hükümeti kendi tekellerinde tutmak isteyeceklerdir. Bu demektir ki, ya hükümette komünistlerin bulunmasını istemeyecekler, ya da muhtemelen komünistlerin belli bakanlıkları alması tarzında bir işbirliğine gideceklerdir. Ama ikinci durumda da böyle bir yönetim, bir cephe yönetimi, ya da bir sosyalist-komünist ittifakı yönetimi tarzında olmayacak, sadece komünistlerin bazı bakanlıklar alarak ve "iskemlesiz bakanlık" adı verilen bazı mevkileri de alarak hükümete *katılmaları* biçiminde olacaktır.

•Hemen belirtelim ki, sosyalistlerin izleyeceği böyle bir politika daha şimdiden iflas etmeye mahkumdur ve Fransa'nın önünde açılan tarihsel bir olanağın peşinen yitirilmesi demektir. Çünkü sayısal olarak, sandık hesabı olarak sosyalistlerin komünistlerden daha fazla oy almış olmaları ve esas olarak komünistlerin seçim desteğiyle kendi adaylarını cumhurbaşkanı seçtirmeleri yanıltıcı olmamalıdır. Oy yüzdesi ve nicelik olarak sosyalistler daha büyük olsalar da, Fransa'da, solun asıl güçlü olan partisi Komünist Parti-si'dir. Çünkü, herşeyden önce Komünist Partisi, bilimsel sosyalizmden aldığı nitelik gücünün ve tarihsel haklılığının ötesinde, fiilen toplumun en ileri, en dinamik güçlerinin önder çekirdeğini oluşturmaktadır. Fransa işçi sınıfı ve onun en ileri, en büyük, en güçlü örgütü CGT başta olmak üzere toplumun bütün ileri ve organize güçleri Komünist Partisi'nin arkasındadır. Örneğin, Sosyalist Partiyi destekleyen ve içinde Fransız göçmenlerininde çalıştığı küçük sendikal konfederasyonun, CGT yanında varlığıyla yokluğu birdir.

Şayet Fransa'da ileriye doğru bir değişiklik sözkonusuysa ve bu süreç gerçekten isteniyorsa, bu sürecin belirleyici motoru işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı ise, hem nitelik, hem de nicelik -yani çoğunluk- olarak Komünist Partisi'nin kontrölündedir. Yine toplumun ileri güçlerinden aydınlar arasındaki belli "solcu" akımlara rağmen, soldaki aydınların çoğunluğu da Komünist Partisi'nin yanındadır.

Bu temel güçlerin aktif mücadelesi ve katkısı olmadan Fransa'da ileriye doğru atılımlar yapmak mümkün değildir. Bu örgütlü ve dinamik güçler ise, ancak emekçi sınıfların ortak çıkarlarını yansıtacak bir siyasal ittifak içinde etkin bir işlev kazanabilirler. Aksi halde, Mitterand'ın ve partisinin, işçi sınıfına, onun örgütlü politik ve ekonomik müfrezelerine, yani milyonlarca sınıf bilinçli işçiye "Ben reform yapacağım, sen beni destekle, parlamentoda benim tasarılarıma oy ver, kabinede de sana birkaç bakanlık vereyim" tarzında bir yaklaşımda bulunması, Fransa'da yeni açılan dönemin başarısızlıkla sonuçlanmasının daha

(Devamı 12. sayfada)

DAYANIŞMA
SORUMLU: O.Doğançay, YAZIŞMA ADRESİ: Hedwig Str. 40a, 4220 Dinslaken
BANKA HESABI: Deutsche Bank, Konto-Nr: 1146117, BLZ: 350 700 30